

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 13/2006 - 41 pàgines
Sessió ordinària del dia 27 d'octubre del 2006

El dia 27 d'octubre del 2006, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 42/2006, que és el següent:

1. Nomenament dels membres del Consell Andorrà de l'Audiovisual.

2. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, corresponents a l'exercici 2003, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

3. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord instant el Govern a què prengui les mesures oportunes per tal de posar fi a la política de discriminació per condició personal implícita en la prohibició de donar sang a qualsevol persona homosexual de sexe masculí.

4. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a què el Govern aprovi un nou text reglamentari que substitueixi l'actual Reglament regulador de revisions mèdiques de data 21 de gener de 1998, i doni les instruccions necessàries per a què mentre regeixi l'actual Reglament es deixin sense efecte aquelles disposicions que entren en conflicte amb l'establert a la Llei i a les disposicions citades en l'apartat anterior.

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord sobre el trasllat de cadàvers, adoptat a Estrasburg el 26 d'octubre de 1973.

6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció.

7. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971.

8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suspensió cautelar i temporal d'atorgament de tot tipus de contractes d'aprofitament compartit i per torn de béns immobles.

9. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada per a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror.

10. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació puntual de la Llei d'arrendaments de finques urbanes.

11. Designació del president i dels dos membres del Tribunal de Comptes.

12. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

13. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei 18/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna.

14. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

15. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995.

16. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Josep Dallerès Codina.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers

Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Antoni Puigdemívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca i Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Bona tarda. Benvinguts a la sessió del dia 27 d'octubre.

S'obre la sessió.

Començarem amb el punt número 1.

1. Nomenament dels membres del Consell Andorrà de l'Audiovisual.

En aquest punt i no havent-se presentat cap candidatura, doncs, passarem directament al punt número 2.

2. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, corresponents a l'exercici 2003, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 30/2006 del 28 de juny.

El Sr. Jaume Serra Serra, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposa l'informe.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 15 de novembre del 2005, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar

ponent a la vista de l'Informe en relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2003.

A resultes de les reunions mantingudes en comissió per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes, va ser elaborat un informe que s'ha publicat en el Butlletí del Consell General número 30/2006 i que en el dia d'avui tinc l'honor de presentar, en nom de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, davant d'aquesta Il·lustre Cambra.

Aquest informe l'hem estructurat en tres blocs.

D'una banda, pel que fa a la liquidació anual dels pressupostos del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost: primer, insta tots i cadascun dels organismes fiscalitzats que, en el termini més breu possible, regularitzin, d'acord amb les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes, les seves situacions; segon, prenent en consideració les observacions anotades pel Tribunal de Comptes en cada una de les entitats fiscalitzades, aprova per unanimitat els comptes del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, de les Forces Elèctriques d'Andorra, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, de la Universitat d'Andorra, de l'Institut d'Estudis Andorrans, de la Residència Solà d'Enclar, de l'Escola Especialitzada Nostra Sra. de Meritxell, del Col·legi Sant Ermengol, del Col·legi Janer i de la Sagrada Família, de RTVA, SA, de Ramaders d'Andorra, SA, i de la Fundació Themis; i aprova per majoria els comptes del Govern, deixant constància el desacord del M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer i del M. I. Sr. Jordi Font Mariné, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en l'aprovació dels comptes d'aquesta entitat.

D'una altra banda, pel que fa a la liquidació anual de les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de l'Administració central, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost: primer, insta tots i cadascun dels comuns que, en el termini més breu possible, regularitzin, d'acord amb les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes, les seves situacions; segon, vist que no té cap observació complementària a realitzar sobre la liquidació anual de les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2003, es remet a

l'exposat pel Tribunal de Comptes en l'informe publicat en forma d'annex en el Butlletí del Consell General número 31/2005 i, per tant, no considera pertinent tornar a reproduir-lo en el present informe.

I finalment, pel que fa a les liquidacions de comptes dels comuns i dels òrgans que en depenen, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost: primer, insta tots i cadascun dels comuns que, en el termini més breu possible, regularitzin, d'acord amb les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes, les seves situacions; segon, prenent en consideració les observacions anotades pel Tribunal de Comptes en cada una de les entitats fiscalitzades, aprova per unanimitat els comptes de tots els comuns.

Així mateix, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha constatat que no s'estan respectant els terminis fixats a l'apartat 1 de l'article 30 de la Llei del Tribunal de Comptes, del 13 d'abril del 2000. En aquest sentit, i una vegada escoltats els membres del Tribunal de Comptes en compareixença, la comissió va encomanar a l'entitat que prengué les iniciatives necessàries per trobar les solucions escaients.

No voldria finalitzar aquesta presentació sense abans expressar el meu agraïment al Tribunal de Comptes i a tots els membres de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost pel seu treball i dedicació en l'elaboració d'aquest informe de la comissió, destacant la bona entesa i la recerca d'aconseguir sempre el consens.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi els resultats i comuniqui al Govern i als comuns, juntament amb les recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes, l'opinió de la Comissió Legislativa i la del Consell General, expressada en el present informe.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Serra, per la seva ponència.

Abans de començar el debat demanaria als grups parlamentaris si volen procedir amb el debat de les liquidacions dels comptes del Consell General, l'Administració general i les parapúbliques, amb les transferències dels comuns conjuntament o per separat?

Doncs, entendríem que conjuntament.

Bé, doncs, passariem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Començant pel CDA + Segle XXI... no hi ha intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i Senyors consellers, avui 27 d'octubre del 2006, ens disposem a votar l'aprovació o no, d'uns comptes que es refereixen a un exercici de fa tres anys.

La major part de nosaltres no érem consellers en aquells moments i alguns de nosaltres ni tan sols teníem inquietuds polítiques en el decurs de l'any 2003.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata aprovarà avui aquests comptes referint-se expressament en els termes i continguts reflectits en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata voldria deixar constància, no obstant, en aquesta intervenció d'algunes reflexions que, al nostre entendre, són d'interès general i que penso que compartim la totalitat dels membres de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

No és gaire lògic, com a primera observació i fins i tot com una cosa incongruent, analitzar i posteriorment votar uns comptes que fan referència a un exercici de ja fa tres anys.

Com a segona informació, quina eficàcia tindran les observacions i recomanacions formulades en el present informe del Tribunal de Comptes i de la comissió legislativa? Jo diria que cap, almenys pel que fa referència als tres anys que ens separen de l'exercici del 2005 que ens disposem avui a aprovar els comptes.

Quines recomanacions o esforços ha fet el Govern per homogeneïtzar la presentació i elaboració de balanços i comptes d'explotació de les diferents parapúbliques, societats públiques i altres entitats o societats analitzades pel Tribunal de Comptes? Jo diria que cap, doncs, cedir o implantar mitjans tecnològics o humans no deu pas ser tan difícil.

I, com a quarta observació diria: de quins mitjans aquesta Cambra ha dotat el Tribunal de Comptes des de la seva creació que està sota la nostra tutela -i ho vull recordar- per recuperar el desfàs actual que he mencionat anteriorment.

En tot cas, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata està disposat a fer el necessari per pal·liar aquesta situació i mirar de recuperar, d'aquí a finals d'aquesta legislatura, el retràs acumulat i permetre així al Tribunal de Comptes de cenyir-se al que regula la

Llei de creació del mateix Tribunal pel que fa referència a terminis.

Després de l'exposat, només reiterar que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata valorarà favorablement i votarà així, aprovant avui el conjunt de comptes de l'Estat de l'exercici 2003 amb els matisos i recomanacions transcrits en l'informe elaborat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Pel Grup Parlamentari Lliberal, Sr. Jaume Serra, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

En relació amb l'informe que he tingut avui l'honor de presentar voldria manifestar en nom del Grup Parlamentari Liberal dos o tres puntualitzacions en base al que ha dit avui el Sr. Jordi Font.

És cert que vam compartir en comissió moltes de les seves inquietuds i algunes han estat paleses en l'informe que avui he pogut llegir.

Comparteixo amb vostè l'opinió que aprovar avui els comptes del 2003... estant a l'any que estem, doncs, és de dubtosa utilitat pràctica, -això ja es va dir en comissió i estic d'acord amb vostè. Estic d'acord també, que l'efectivitat de les observacions que es puguin fer en aquest informe seran d'escàs ordre pràctic perquè difícilment quan vostè demani a una persona que faci una sèrie d'actuacions sobre coses que s'han fet fa quatre anys, doncs, el més fàcil és que li diguin: "I què vol que faci jo ara?", però, de tota manera no puc compartir amb vostè el punt número tres quan diu que el Govern no ha pres les decisions necessàries per homogeneïtzar els comptes. Li diré el perquè: perquè en molts casos no depèn estrictament d'ell. Vostè sap que algun d'aquests comptes -i en casos en què s'estan auditant- la jerarquia -per dir-ho d'alguna manera- directa depèn del Consell General... vostè ho sap com jo, per tant, no puc compartir aquesta opinió.

Dit això, li diré que en el nostre cas el Grup Parlamentari Liberal també votarà l'informe.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció proposaria, en primer lloc, sotmetre l'aprovació de les liquidacions dels comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les parapúbliques corresponents a l'exercici 2003; i, posteriorment l'aprovació del resultat de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns del mateix exercici. Perdoneu que vulgui matisar: només corresponen al comú les transferències del comú, no dels comptes comunals. És per aclarir una mica.

Així, doncs, proposaria, si no hi ha objeccions, demanar primerament si quedarien aprovats per assentiment. Si és així, doncs, i no hi ha objeccions declarar aprovades les liquidacions de comptes del Consell General, de les entitats que hi estan vinculades, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici 2003, en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost?

Doncs, queden aprovades.

Referent a les transferències, en el segon apartat, pel que fa al resultat de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns corresponents al mateix exercici, si no hi ha objeccions, també proposaria declarar aprovats els resultats en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost?

Doncs, també entendríem que queden aprovats.

Passaríem al punt número 3.

3. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord instant el Govern a què prengui les mesures oportunes per tal de posar fi a la política de discriminació per condició personal implícita en la prohibició de donar sang a qualsevol persona homosexual de sexe masculí.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 25/2006, del 13 de juny, i no s'hi ha presentat cap esmena.

A continuació, per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula la Sra. Maria Pilar Riba per presentar la Proposta d'acord.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui sotmetem a aquesta Cambra, una proposta d'acord que afecta directament els drets fonamentals

de les persones, especialment homosexuals de sexe masculí, a donar sang.

Vista la Constitució del Principat d'Andorra,

Vista la Declaració Universal dels Drets Humans, proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, el 10 de desembre de 1948,

Vista la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals feta a Roma el 4 de novembre de 1950 i ratificada pel Principat d'Andorra el 22 de gener de 1996,

Vista la Directiva 2002/98/CE del Parlament Europeu i del Consell de 27 de gener de 2003 que estableix normes de qualitat i de seguretat per a la col·lecta, el control, la transformació, la conservació i la distribució de sang humana i dels seus components,

Vista la Directiva 2004/33/CE de la Comissió de 22 de març de 2004 per la que s'aplica la Directiva 2002/98/CE del Parlament Europeu i del Consell de 27 de gener de 2003,

Vist que la col·lecta de sang al Principat d'Andorra és un servei que corre a càrrec de l'*Etablissement Français du Sang (EFS) Pyrénées-Méditerranée*, en el marc dels convenis establerts a l'efecte entre el *Centre Régional de Transfusion Sanguine d'Hématologie, Immunologie et de Génétique Humaine de Toulouse*, i el Centre Hospitalari Andorrà i el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària,

Vist que els protocols d'aquesta institució estableixen, complint una disposició legal de l'Estat francès, la no acceptació com a donant -entre altres- del col·lectiu homosexual masculí,

Vist que les exclusions establertes per la Directiva 2004/33/CE (Annex III, -"Criteris d'admissibilitat per als donants de sang total o de components sanguinis"-), on es detallen els criteris a què es refereix l'article 4, -"Admissibilitat dels donants"- es limiten, pel que fa al tema que ens afecta, a "les persones el comportament sexual de les quals les exposa al risc de contraure malalties infeccioses greus transmissibles per la sang" -en traducció literal de l'original francès- i això dins l'apartat que s'intitula "Comportament sexual",

Atès que "comportament sexual" no és sinònim de "condició o orientació sexual" -diferència perfectament palesada a la mateixa directiva en l'apartat de "Criteris d'exclusió temporal", i que la condició d'homosexual o d'heterosexual no prefigura necessàriament cap tipus de comportament,

Atès que l'exclusió per la condició simple de declarar-se homosexual i de sexe masculí és una exclusió discriminatòria basada en una condició personal (l'orientació sexual) i, com a tal, contrària

al que estableix el capítol I, del títol II de la Constitució, especialment del que disposa l'article 6, Atès per altra banda, que la donació de sang està subjecta a riscos objectius,

Atès que la Constitució reconeix el dret a la vida (article 8) i el dret a la protecció de la salut (article 30),

Atès que els béns constitucionalment protegits a què ens referim -el dret a no ser discriminat i el dret a la vida i a la salut- no són, en aquest cas, contradictoris i es poden garantir perfectament en el marc del que disposen les Directives 2002/98/CE i 2004/33/CE,

Considerant que és obligació del Govern la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals al Principat d'Andorra,

Instem, doncs, el Govern a què, en compliment dels principis i disposicions constitucionals: primer, prengui les mesures oportunes per tal de posar fi a la política de discriminació per condició personal implícita en la prohibició de donar sang a qualsevol persona homosexual de sexe masculí; segon, vetlli per a què els protocols que regeixen la col·lecta de sang al Principat d'Andorra s'adeqüin rigorosament al que es disposa en les directives europees vigents.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sra. Maria Pilar Riba, per la seva intervenció.

Continuarem, doncs, amb la intervenció dels grups parlamentaris.

Tindria la paraula, pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb la disposició sobre la Proposta d'acord que ara examinem, des de CDA + Segle XXI volem fer les següents consideracions.

D'entrada, volem posar èmfasi en allò que considerem més important: l'interès dels pacients.

Tots sabem que per poder gaudir d'un bon sistema de salut pública és essencial disposar d'un servei de recollida de sang eficaç, i cal reconèixer que això és el que tenim ara.

A Andorra mai no ha faltat sang per poder realitzar qualsevol tipus de tractament mèdic, i això ha estat així gràcies a la bona disposició dels donants i a l'eficàcia amb la que s'ha organitzat el servei.

Des de fa ja força temps, la recollida de sang i el seu posterior tractament ha estat organitzat i gestionat

per un establiment de Toulouse que, fins avui, ha assegurat correctament l'establiment de sang d'acord amb les necessitats de la nostra societat tot oferint un molt elevat nivell de garanties i de seguretat per als usuaris del sistema sanitari andorrà.

Cal també recordar que Andorra no té la capacitat per gestionar de forma completament autònoma el seu propi banc de sang, o millor dit, no resultaria del tot eficient si així ho fes, ja que per qüestions de volum de població potser hi hauria moments en què sobraria sang, mentre que en altres ocasions podríem anar mancats.

La correcta aplicació d'una bona política de gestió d'un banc de sang a Andorra passa necessàriament per la vinculació a una organització que abasti un àmbit territorial més gran que l'estríctament andorrà.

L'establiment mèdic de Toulouse que porta a terme la gestió del banc de sang en base a les necessitats que el nostre sistema sanitari requereix treballa des de fa molt temps a França, país capdavanter quant a la protecció dels drets i llibertats de les persones i, molt probablement, deu procedir amb els mateixos criteris i protocols de funcionament que tenim establerts a casa nostra a l'hora d'organitzar les donacions de sang, sense que aquest fet sembli provocar grans polèmiques al país veí. A la vegada, aquesta forma de procedir es practica en altres països del nostre entorn.

Potser caldria pensar en elaborar una normativa interna que reguli com organitzar la donació de sang i probablement calgui trobar també una fórmula per tal d'evitar que ningú no es pugui sentir discriminat a l'hora de donar sang. Però sobretot, ens cal pensar especialment en l'interès del pacient, i ens cal tractar de no posar en perill l'eficàcia d'un sistema que avui per avui funciona d'una manera molt satisfactòria.

Per tot el que s'ha expressat, i a l'espera que es pugui trobar un camí per evitar discriminacions sense qüestionar l'eficàcia del servei que estem rebent, votarem en contra de la Proposta d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. Font, per la seva intervenció.

Doncs, continuant amb els grups parlamentaris, pel Partit Liberal, Sra. Olga Adellach, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal, ha examinat la Proposta d'acord presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i considera el següent.

En primer lloc, el nostre grup parlamentari es mostra en contra de qualsevol tipus de discriminació en els drets i les llibertats de les persones com diu la nostra Constitució en l'article 6.

No considerem que l'exclusió del col·lectiu homosexual en les campanyes de donació de sang vulneri un dret humà, ja que no s'impedeix l'accés a un bé o a un servei, tal i com sabem que ha dictaminat la "*Haute Autorité de Lutte contre les Discriminations*" de l'Estat francès el 17 de febrer del 2006.

El més important, és preservar la salut pública i prevenir la transmissió de malalties per la via de la sang.

Els criteris de selecció en les col·lectes de sang a Andorra, com ja s'ha dit en altres ocasions, són els que aplica l'Establiment Francès de la sang, i es basen en dades epidemiològiques documentades. Aquests criteris no són contraris a les directives europees. La directiva 2002/98/CE del Parlament europeu disposa que no s'impedirà a cap país que mantingui o introdueixi en el seu territori mesures de protecció més estrictes.

Entenem que el procediment actual de col·lecta de sang en el que s'exclou els homosexuals masculins, està d'acord amb les directives comunitàries i fa prevaler el principi de seguretat i precaució.

Per tant, considerem que la política que està seguint el Govern d'Andorra en les col·lectes de sang és la correcta i de confiança des de fa vint-i-vuit anys amb França.

Per tot l'exposat el Grup Parlamentari Liberal no votarà favorablement aquesta Proposta d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. Adellach, per la seva intervenció. Passaríem, doncs, si hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris.

Sra. Pilar Riba teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permet, voldria defensar una miqueta més aquesta Proposta, ja que veig malauradament que, tant el Grup Liberal com el Grup CDA + Segle XXI no li donen suport.

Hem pogut constatar, una vegada més, arran d'aquesta campanya de tardor, que els criteris de selecció dels donants continuen sent els mateixos i que l'Executiu no ha fet aportar les rectificacions que

els Socialdemòcrates i la població reclamen des de fa temps i que tant malmeten la imatge del Principat d'Andorra fora de les nostres fronteres.

Ans el contrari, s'ha vist rebutjat, aquest mes d'octubre, segons el que hem pogut llegir a la premsa, un donant originari d'Amèrica llatina que porta quatre anys de residència a Andorra, pel sol fet que al seu país d'origen existeix una malaltia endèmica que pot suposar un risc.

L'apartat de malalties infeccioses de la Directiva 2004/33/CE fa referència a la malaltia de Chagas. El rebuig sofert per la persona originària d'Amèrica llatina no estava motivat ja que a aquesta persona no se li havia comprovat si patia aquesta malaltia.

Les exclusions establertes per la Directiva 2004/33/CE es limiten, pel que fa al tema que ens afecta, a "*Les persones el comportament sexual de les quals les exposa al risc de contraure malalties infeccioses greus transmissibles per la sang*" i això dins l'apartat que s'intitula "*comportament sexual*".

La discriminació dels homosexuals no ve reflectida en cap Recomanació ni Directiva del Parlament europeu ni del Consell, només existeix a França, un país que ha establert unes normes de protecció molt més restrictives.

Darrerament, el Col·legi de metges d'Andorra, s'ha manifestat a través dels mitjans de comunicació, considerant, -i cito-, que: "L'orientació sexual no és motiu suficient per excloure un donant en una col·lecta de sang, i sí ho és l'evidència de conductes o pràctiques de risc".

Nosaltres no pretenem ser permissius a l'hora de donar sang, sinó que demanem que s'exigeixi de l'*Etablissement Français du Sang* que apliqui per a Andorra, només les Recomanacions i Directives del Parlament Europeu i del Consell o que es busquin altres centres o establiments que respectin només aquestes Recomanacions i Directives.

Donar sang és un acte solidari, generós i voluntari que assumeixen els donants i és gràcies a aquests donants desinteressats, que es poden salvar moltes vides.

Andorra, país sobirà, no pot continuar acceptant les normes d'exclusió imposades per un altre país i que vulnereu els drets constitucionals del Principat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Maria Pilar Riba.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, a la vista de l'exposat proposaria -i havent-se acabat les intervencions- procedir a la seva votació.

Sr. secretari general si és tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
M. I. Sra. Eva García Pastor : No
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : No
M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

El Sr. síndic general:

Bé, doncs tot seguit, Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

11 sí, 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda refusada la Proposta i no s'accepta l'acord.

Passaríem al punt número 4.

4. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a què el Govern aprovi un nou text reglamentari que substitueixi l'actual Reglament regulador de revisions mèdiques de data 21 de gener de 1998, i doni les instruccions necessàries per a què mentre regeixi l'actual Reglament es deixin sense efecte aquelles disposicions que entren en conflicte amb l'establert a la Llei i a les disposicions citades en l'apartat anterior.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 21/2006, del 24 de maig, i no s'hi ha presentat cap esmena.

A continuació pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata intervé el Sr. Vicenç Alay per presentar la Proposta d'acord.

Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de presentar pròpiament la Proposta d'acord, i en complement del que acaba de dir vostè mateix en la presentació d'aquest punt, he de dir que sí, que aquesta Proposta va ser admesa a tràmit per Sindicatura el 24 de maig del 2006, és a dir, fa cinc mesos i tres dies després. Vostè ha dit que no s'havia presentat cap esmena... és cert, però sí que va haver-hi una pròrroga de període d'esmenes -el període original finalitzava el dia 15 de juny del 2006- i hi ha hagut una pròrroga a aquest període que ens porta a debatre aquest tema, cinc mesos després que es presentés la Proposta d'acord.

Bé, els precedents que fonamenten aquesta Proposta d'acord van ser les denegacions sistemàtiques produïdes des del Servei de Revisions Mèdiques que afecta el tema de la immigració, denegacions produïdes per diverses causes. Les que es van citar més profusament van ser el virus de la Sida i la Diabetes, -hi havia altres que potser després m'hi referiré en el torn següent.

Després d'això, nosaltres que consideràvem injustes aquestes denegacions -injustes i a més, contràries al que disposa la Llei d'immigració-, vam interpel·lar el Govern dues vegades en aquesta Cambra en sendes preguntes que van ser contestades per la ministra de Salut, la Sra. Montserrat Gil, i el ministre d'Interior, el Sr. Cabanes.

Bé, a la vista que les contestes que ens van donar, al nostre entendre, eren absolutament inconsistents i

que a més anaven acompanyades de manifestacions en els diaris completament contradictòries en molts casos, doncs, no vam tenir altre remei que convertir el que havia estat una inquietud en una proposta d'acord per donar-li solució.

Bé, dit això passo a llegir textualment la Proposta d'acord que presentem i sotmetem avui a la Cambra.

Vista la Constitució del Principat d'Andorra, especialment el títol II,

Vista la Declaració Universal dels Drets Humans proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de desembre de 1948,

Vista la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals feta a Roma el 4 de novembre de 1950 i ratificada pel Principat d'Andorra el 22 de gener de 1996,

Vist el Conveni europeu relatiu a l'estatut del treballador migrant, signat pels estats membres del Consell d'Europa el 24 de novembre de 1977 a Estrasburg,

Vist el Reglament regulador de les revisions mèdiques de data 21 de gener de 1998 en el qual el Govern estableix els procediments i requisits de la revisió mèdica que han de passar totes les persones que sol·liciten una autorització d'immigració que els permeti exercir qualsevol activitat al Principat d'Andorra,

Vista la Llei qualificada d'immigració de data 14 de maig del 2002, per la qual s'estableixen les condicions i els criteris que regeixen l'entrada a les persones estrangeres al Principat d'Andorra,

Atès que el títol IV de la Llei qualificada d'immigració estableix els requisits necessaris per l'entrada al Principat d'Andorra i que en la part que afecta a aquesta Proposta d'acord la Llei diu -i cito textualment-: "Article 13. Salut pública. Els estrangers que desitgen entrar en el Principat d'Andorra no han de representar un risc greu per a la salut pública. El Govern determina reglamentàriament les afeccions i malalties que representin un risc per la salut pública atenent les recomanacions i directrius de l'Organització Mundial de la Salut i d'acord amb les previsions establertes en la legislació sanitària.",

Atès que la Llei qualificada d'immigració regula explícitament el criteri d'acceptació de la persona immigrant en l'apartat "Aptitud de residir i/o treballar" -article 43-, el qual diu textualment: "Aptitud per residir i treballar. La persona que sol·licita una autorització d'immigració ha d'ésser declarada apta per residir i/o treballar pel Servei Mèdic d'Immigració segons els criteris determinats reglamentàriament per a cada tipus d'autorització

d'immigració atenent les previsions establertes, en el seu cas, en la legislació sanitària i les recomanacions i directrius de l'Organització Mundial de la Salut.",

Atès que la disposició derogatòria de la Llei qualificada d'immigració estableix que -i cito textualment-: "Amb l'entrada en vigor de la present llei qualificada queden derogades totes les normes anteriors en allò que la contradiguin." -tanco la citació,

Atès que el vigent reglament regulador de les revisions mèdiques és anterior a la data d'aprovació de la Llei qualificada d'immigració i que de llavors ençà no ha sofert cap tipus de modificació per adaptar-lo al marc legal amb la finalitat d'adequar les disposicions reglamentàries referents a les revisions mèdiques necessàries per a l'obtenció d'una autorització d'immigració el que disposa la Llei qualificada d'immigració, i en interès d'assegurar que les decisions emeses pel Servei mèdic d'immigració en ordre d'atorgar o refusar les citades autoritzacions siguin escrupolosament respectuoses dels principis i valors que proclama la Constitució i el que disposa la Llei qualificada d'immigració, el Consell General en la sessió ordinària del dia d'avui, acorda:

Instar el Govern a què doni compliment als següents mandats: primer, que en el termini de tres mesos el Govern aprovi un nou text reglamentari que recollint els plantejaments establerts en la Llei qualificada d'immigració del 14 de maig del 2002, i demés disposicions legals de referència, substitueixi l'actual Reglament regulador de les revisions mèdiques de data 21 de gener de 1998 publicat en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* número 4 del 28 de gener del mateix any; i, segon, que d'acord amb l'establert en la disposició derogatòria de la Llei qualificada d'immigració -que acabo de citar- el Govern doni les instruccions necessàries per a què mentre regeixi l'actual reglament es deixin sense efecte aquelles disposicions que entren en conflicte amb l'establert a la Llei i a les disposicions citades en l'apartat anterior.

En aquests termes queda formulada la nostra Proposta d'acord.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Alay, per la seva intervenció.

Doncs, en el torn dels grups parlamentaris, pel CDA + Segle XXI intervé la Sra. Lurdes Font.

Té la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

És cert que hi pot haver dubtes a l'hora de considerar si l'actual reglament regulador de revisions mèdiques s'ajusta a les disposicions de la Llei qualificada d'immigració.

Per a CDA + Segle XXI el respecte del principi de legalitat és important per al bon funcionament de l'estat de dret, per tant, cal fer tots els esforços per a tractar d'esvaïr els esmentats dubtes d'adequació d'un reglament a la llei. No oblidem que, a més, en aquest cas estem parlant d'un reglament que va ser redactat amb anterioritat a la llei que ara podria estar contradient.

D'altra banda, també cal tenir en compte que el Govern ens ha assegurat que entrarà molt properament a tràmit parlamentari diverses modificacions de la Llei qualificada d'immigració que deixaran sense efecte l'eventual contradicció entre llei i reglament a la que ens hem referit.

A l'espera de poder analitzar amb calma el contingut d'aquest Projecte de Llei que potser exigirà nous desplegaments reglamentaris, em sembla que el més assenyat és optar per l'abstenció davant una votació com la que ara es proposa.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. Font, per la seva intervenció.

Per part del Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana, tenni la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres hem examinat amb molt interès aquesta Proposta i anuncio ja que hi votarem en contra perquè no estem d'acord ni amb els arguments del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ni tampoc amb els del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

A veure, com a antecedents que a mi em semblen més importants d'aquesta Proposta amb els quals es fonamenta i que ha llegit el Sr. Alay, doncs, és el darrer "Atès" de la Proposta que diu que es fonamenta en què per tal que les normes siguin escrupoloses amb els principis i valors que proclama la Constitució i el que disposa la Llei qualificada d'immigració, doncs, que s'ha de modificar aquest Reglament.

Aquí ens porta, avui, simplement, a determinar si aquest Reglament és legal o il·legal. A partir d'aquí, quant a si pot infringir la Constitució... doncs, no hem d'oblidar que la Constitució es va aprovar l'any

1993 -si no recordo malament- i jo, per exemple, tinc una sentència dictada pel Tribunal Superior d'Andorra, de l'any 2002, i sí que és cert que és d'abans d'aquesta Llei d'immigració, però és molt posterior a la Constitució. I aquesta sentència, doncs, revisa el cas d'una persona que va demanar treballar a Andorra i presentava un problema d'alcoholisme, doncs, aquesta sentència va desestimar la petició seva i va confirmar que la denegació era vàlida en base al Reglament regulador de les revisions mèdiques dels immigrants del 28 de gener del 1998, i entenc que vulnera els valors constitucionals. Com a mínim és agosarat.

És cert que amb posterioritat a la Llei d'immigració no tenim cap sentència que parli d'aquest Reglament però, tampoc en tenim cap que digui que és il·legal... No n'hi ha cap.

A partir d'aquí, jo crec que sí que hem d'estar d'acord en què un reglament que sigui anterior a una determinada llei no vol dir que automàticament sigui il·legal, perquè hi pot haver reglaments anteriors que poden continuar sent legals sempre que no atemptin contra la norma principal que és la llei. De la mateixa manera que hi ha lleis en aquest país, i ordinacions, molt anteriors a la Constitució i continuen sent legals perquè no forçosament per ser anteriors són en contra de la Constitució. Doncs, crec que amb aquest principi hi estem d'acord.

En relació amb l'objecte concret de la Proposta, doncs, si ens referim al primer apartat que es proposa que acorda que es doni aquest termini de tres mesos al Govern perquè substitueixi l'actual Reglament regulador, per altre que no infringeixi la Llei, doncs... home! jo he de dir que això és una proposta general perquè la Proposta tampoc diu el criteri del grup que proposa aquesta Proposta d'acord. No expressa un criteri sobre quins articles o quines normes del Reglament vulnerarien la Llei. No ho diu. És una qüestió de caràcter purament general i es deixa a criteri del Govern determinar quins són contraris a la llei, amb el qual molt bé podria considerar el Govern en virtut del poder reglamentari que la Constitució li dóna, doncs, considerar que aquest Reglament no vulnera la Llei i és perfectament legal, i això és una decisió del Govern, no de cap grup parlamentari ni del Consell General.

Però, al marge d'això nosaltres també tenim la nostra opinió, i l'opinió que té el Grup Parlamentari Liberal, igualment respectable que la que pugui tenir el Grup Parlamentari Socialdemòcrata és que el Reglament, que ja s'adapta a la Llei, i justament desenvolupa aspectes de la Llei relatius als requisits sanitaris que s'han de complir en matèria d'immigració. Vostè mateix ha llegit els articles 13 i 14 que estan a la Proposta d'acord i aquí diu concretament que és el

Govern que determina reglamentàriament les afeccions i malalties que representen un risc, i a l'article 43 també diu que, en aquest cas, són els criteris que han de determinar reglamentàriament. És a dir, que aquesta delegació reglamentària -i és la mateixa Llei d'immigració que ho diu.

Aquest Reglament, seguint també els criteris de la Llei diu que s'han de desenvolupar -el Reglament, com he dit- diu les condicions sanitàries d'entrada per treballar al país sempre que les condicions no es basin en cap discriminació per raó de raça, sexe, idees o religió que no fa aquest tipus de discriminacions.

Considerem que la protecció del sistema sanitari en benefici de tots els que han cotitzat i de les aportacions estatals que hi ha, que es fan al sistema sanitari, finançades via impostos i taxes, doncs, és una obligació de tenir cura que aquestes despeses no siguin exagerades i s'utilitzin com cal. Més encara a Andorra en què la fragilitat i la dimensió del país el fan més vulnerable a l'acumulació de despeses de llarga durada i grans costos.

Això quant al primer apartat de la Proposta d'acord.

Si ens referim al segon apartat, doncs, bé, jo crec que és una mica incongruent perquè dir que el Govern doni instruccions necessàries perquè es deixin sense efecte aquelles disposicions que entren en conflicte amb l'establert a la Llei... jo crec que no fa falta que el Govern doni aquestes instruccions, perquè en el cas que fos així, la pròpia Llei d'immigració, -a la disposició final, em sembla que és- ja ho diu: "*Amb l'entrada en vigor de la present Llei qualificada queden derogades totes les normes anteriors en allò que la contradiguin.*". Si ho diu la Llei no fa falta que ho digui una proposta d'acord.

Altra cosa molt diferent -que és aquí on està el punt de discussió-, és que el Reglament sigui contrari a la llei. I, això és una opinió seva, que no és la nostra, i tampoc no ha de ser la del Govern.

A més a més, aquí s'ha de tenir present que la Llei d'immigració, si ens mirem la disposició derogatòria que acabem de mencionar, després de fer aquesta derogació general de les normes que queden derogades en general, en fa una en especial que sí que queda derogada. Diu: "*En especial queda derogat el títol VIII i l'article 56c del títol X del vigent Reglament laboral.*". Llavors, jo em demano també, si aquesta Llei va estimar convenient derogar concretament una part del Reglament laboral, en el cas que hagués considerat que aquest Reglament que avui examinem era també contrari a la Llei, per què no el va derogar expressament en tot o en part?... No ho va fer. És més, si ens referim per exemple a l'article 7 de la mateixa Llei, també és aquí a la Llei

d'immigració, doncs, fa referència a les competències del ministre encarregat d'Interior, i diu: "*A més de les competències que la present llei li atribueix de forma expressa, el ministre encarregat d'Interior tutela i coordina el Servei d'immigració i el Servei mèdic d'immigració, així com tots els altres serveis i instruments que puguin ser creats en el futur per col·laborar en l'admissió de la gestió que administra la immigració.*". Aquí es diferencien molt clar uns serveis que ja estan creats -que són el Servei d'Immigració i el Servei mèdic d'Immigració-, i uns altres que diu que a partir de la Llei es podran crear. I, és clar, jo demano... a veure, quan va entrar en vigor aquesta Llei -perquè aquesta Llei no crea el Servei d'Immigració i el Servei mèdic d'Immigració- precisament el que crea aquests serveis és el Reglament del 1998 que avui examinem, amb el qual jo demano: home! a mi em sembla més bé el contrari, és que aquesta Llei en el moment en què es va promulgar ja va tenir en compte que hi havia un Reglament anterior que desenvolupava una sèrie de qüestions en matèria d'immigració i en lloc de ser-hi contrari el que fa és complementar, i ja va tenir en compte que hi havia un Reglament que ja desenvolupava una sèrie de coses que aquesta mateixa Llei estableix. És per això que jo considero que ha de ser obligatòriament contradictòria.

A partir d'aquí la nostra interpretació és que aquesta Proposta d'acord no pot ser acceptada perquè per a nosaltres aquest Reglament no vulnera, ni infringeix, ni ha de ser contrari a la Llei d'Immigració.

Però, a part d'això, també voldria afegir una altra qüestió de caràcter més ampli que jo crec que també l'he de plantejar en aquest debat, en el que estem tractant la qüestió, i que és el corresponent, i és que en definitiva el que es planteja en aquesta qüestió és: a qui correspon constitucionalment declarar que un text reglamentari és o no legal? I jo entenc que no correspon ni a un grup parlamentari ni a un Consell. Es pot opinar legítimament perquè les opinions són lliures però, institucionalment parlant, al que pertoca aquesta qüestió és als tribunals. I això no ho dic jo, ho diu l'article 11 del Codi de l'Administració que textualment...

(busca en els papers)

Bé, l'he perdut però, en fi, ens en recordarem que diu que el control reglamentari dels textos del Consell executiu -perquè parla del Consell executiu-, diu que correspon als tribunals, no al Consell General.

I amb això no vull negar el control que el Consell té sobre el Govern, però també hem de recordar que la Constitució en el seu article 50 diu que aquest control és un control polític, no un control de

legalitat, perquè el control de legalitat jo entenc que d'acord amb el Codi de l'Administració correspon als tribunals. Aquests inconvenients també ens complementen a tenir la posició que no podem estar d'acord amb aquesta Proposta d'acord.

I, per últim, doncs, en aquest sentit que cada institució ha de fer la seva feina, doncs, jo entendria molt bé -i entenc molt bé- que un grup parlamentari al Consell, doncs, entengui que una determinada matèria està mal regulada, no està adequada, no està actualitzada, o s'ha de canviar amb el pas dels anys, però, llavors jo entenc que el camí adient no és una proposta d'acord sinó agafar el camí que genuïnament correspon al Consell General, que és el poder legislatiu i que és justament legislar, i en aquest sentit doncs, jo també em vull remetre al ministre que aquests dies hem tingut l'oportunitat de veure a la premsa i també hem parlat que té la intenció -no sé si ha entrat o entrarà a tràmit- d'una modificació d'aquesta matèria però no solament per modificar el Reglament -perquè no crec que aquesta sigui la qüestió que interessa- sinó que la intenció és de modificar la Llei d'immigració no solament en qüestions de revisions mèdiques i del tema sanitari sinó en altres com el reagrupament familiar i altres qüestions. Doncs, i és en virtut d'aquest Projecte de llei que caldrà debatre, en tot cas, com a poder legislatiu el que pertoca en relació amb aquesta matèria.

Per tots aquests motius el grup parlamentari ha de votar en contra d'aquesta Proposta d'acord.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Jordi Jordana, per la seva intervenció.

Doncs, passàrem a una altra intervenció.

Per part del Grup Socialdemòcrata el Sr. Vicenç Alay. Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè ha posat aquí a sobre de la taula multitud d'arguments. Ara al final ha estat parlant d'una futura Llei d'immigració, i jo aquest tema el deixaré per debatre el dia que toqui perquè si comencem per aquí no acabem ni en tres dies.

Però, anant de darrera cap endavant, vostè estava parlant, al final de tot, que quan hi havia un conflicte o un suposat conflicte... Bé, abans d'això vull deixar clar, i em sembla que aquí coincidirem tots que hi ha dos normes, amb una de superior que és la Constitució, dos normes que estan en discussió,

que són: la Llei d'immigració de l'any 2002 i el Reglament que la desenvolupa o que l'ha de desplegar que és anterior, de l'any 1998. Aquestes són les dos normes de referència.

Vostè parla que si hi ha conflicte s'ha d'anar als tribunals... Evidentment que s'hi pot anar als tribunals, però si nosaltres tenim el gest polític de portar-lo aquí, és evidentment per no portar la política on no creiem que és bo de portar, -si se'n pot estar el Parlament-, que són els tribunals.

Diu que s'ha de legislar... evidentment, és el que demanem aquí: que es legisli.

Nosaltres legislem a l'hora de fer la Llei, i es va fer -jo no hi era en aquell moment-, es va fer al 2002 en l'anterior legislatura. Però, els reglaments evidentment no els farem des d'aquesta Cambra. Els reglaments corresponen al Govern i aquesta és la raó de la Proposta d'acord: instar el Govern que reglementi. No volem envair les seves competències, i reglamentar des d'aquí.

Això és per contestar a les seves últimes asseveracions.

Es deia que el punt b de la Proposta, quan deia que: *"Es deixin sense efecte aquelles disposicions que estan en conflicte"*, deia que era sobrera. En cert punt es podria considerar sobrera, però el que nosaltres no diem és que quedin sense efecte aquelles disposicions sinó que les persones que les han de dur a la pràctica no les tinguin en compte i no les apliquin, que és una altra cosa. Nosaltres ja donem per fet que estan sense efecte -ho diu la Llei-, no fa falta que ens ho aprovi una proposta d'acord. El que estem dient en la Proposta d'acord no és que quedin sense efecte sinó que es deixi sense efecte la seva aplicació que és subtilment diferent... Bé, "subtilment" pot ser pretensions però, en tot cas, és diferent.

En aquest sentit, jo veig que en aquest punt no cal que hi entrem massa en el detall.

Ens trobem anant al moll de l'os, perquè no cal entrar en detalls i detallets, amb el conflicte que es produeix entre aquesta Llei del 2002, repeteixo, i un Reglament que al nostre entendre és completament inadequat que no desplega completament i que s'atribueixen competències que no li pertocuen. Vostè, per desacreditar-ho ha parlat d'una sentència que s'havia produït... -s'ha referit a la Constitució- i ha parlat d'una sentència que s'havia produït que aniria en contra del que diem nosaltres, però vostè mateix ho ha dit que la sentència s'havia produït abans de la promulgació de la Llei d'immigració. Segurament aquella sentència, que a més no conec, seria completament consistent amb la situació legal d'aquell moment. Hi havia una Llei d'immigració, l'anterior, i un Reglament que la desenvolupava... i

no és aquí que nosaltres posem la discussió. Nosaltres posem la discussió en què el Reglament, el d'aquell moment, no compleix ni s'adequa a la Llei actual.

I vostè diu que hi ha dubtes... Miri! li vaig a posar un exemple: un punt només que està recollit al Reglament i que cita les malalties. Diu: "*Malalties cròniques i d'evolució cap a la incapacitat laboral*"..., que és un argument que s'ha utilitzat repetidament perquè si no, no s'entén al darrer d'alguna de les denegacions que s'han produït per diabetis, per miopia, etc, -no parlo per l'alcoholisme que podria entrar en un altre supòsit... "*Malalties cròniques i d'evolució cap a la incapacitat laboral*". No tornaré a repetir els dos articles perquè els coneix vostè sobradament i no és la meua intenció allargar aquest tràmit. Això queda completament fora de l'àmbit establert per la Llei, o sigui, és completament contrari. Si no hi estan d'acord ho portarem a un tribunal... segurament tindrem la discussió en un altre nivell que serà en la propera Llei. Però bé, ja en parlarem.

Nosaltres el que tenim ben clar és que el Reglament -i no som els únics- té punts, i no dic tots els punts perquè vostè ha volgut fer un exercici de portar la cosa al límit dient que el Reglament és contrari... No, el Reglament no és contrari, hi ha parts del Reglament que són contràries.

Vostè també estava en aquesta mateixa línia dient: "Home, la Llei va fer, si no m'equivoco, una derogació expressa referida al Reglament laboral", i a més, ho recordo perfectament, diu: "en especial" quan ha fet vostè la citació a això. Ara, quan es diu "en especial" no vol dir que els altres termes d'un altre reglament o una altra llei no quedin en suspens o directament derogats per la Llei aquesta.

O sigui que, l'únic que puc fer és demanar-los-hi que replantegin el vot perquè els arguments que vostè ha dit, que els hi tinc tot el respecte i no els hi discuteixo i més amb la seva condició d'advocat, -i jo no-, que pugui tenir el seu punt de raó tècnico-jurídica, però en el fons de la qüestió hi ha una cosa molt més elemental: tenim un reglament que en una qüestió tan elemental com la que he citat, és totalment contrari al que preveu la Llei.

És sobre d'aquest punt de vista el que demanem a la Proposta d'acord. Una Proposta d'acord que li hauria de dir que té un punt de rellevància, perquè en definitiva no caldria que ho aprovéssim nosaltres amb una proposta d'acord sinó que pel sol fet que està perfectament institucionalitzat el paper de cadascú, la part que no pertoca està automàticament derogada i el Reglament s'hauria de revisar només en

el moment en què es produís el primer dubte sobre la seva adequació.

Jo, a partir d'aquí no crec que hi hagi més arguments a donar. S'ha repetit moltes vegades, s'han fet preguntes, ha sortit a la premsa -vostè m'ho ha dit-, i perdonin que no els hi faci molta referència, però crec que contestant al Sr. Jordana contesto també al grup del CDA, i demano que replantegin la seva posició i donin suport a la nostra Proposta d'acord.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Alay, per la seva intervenció.

Hi ha alguna intervenció per part del CDA + Segle XXI? Per part del Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo, primer, voldria fer una referència a la meua condició d'advocat, i és que jo no estic aquí com a advocat sinó com a parlamentari, i em sembla que al seu grup parlamentari també n'hi ha d'advocats... Llavors, jo crec que aquestes qüestions les hauríem de deixar a part.

A veure, amb tot el que m'ha dit a mi, em sembla molt bé, però jo continuo dient que el fet que vostès opinin que aquest Reglament és contrari a la Llei, és una opinió institucionalment intranscendent, no té la més mínima importància des del punt de vista institucional, que això no vol dir que no els hi respecti la seva opinió.

Jo, el que dic és que si algú ha de dir que això és il·legal, que aquest Reglament vulnera la Llei, no correspon al Consell, correspon als tribunals.

Jo és l'únic que dic, i a partir d'aquí jo no vull traslladar la nostra feina als tribunals, però el que crec que no hem de fer tampoc és voler fer la feina que no ens pertoca, perquè si el poder legislatiu resulta que ha de legislar, ha de fer les lleis, les ha d'interpretar i ha de controlar com s'apliquen, jo pregunto al Grup Parlamentari Socialdemòcrata: on queda la separació de poders? Doncs, aquest és el problema que jo plantejo i el que jo crec que impedeix, en aquest cas, a part dels altres arguments, doncs, considerar que aquesta Proposta d'acord no la podem compartir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Continuariem amb el torn dels grups parlamentaris.
Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, dir-li que quan he fet referència a la seva condició professional no hi havia cap intent de crear polèmica i perdoni'm si l'he molestat.

Bé, això que m'acaba de dir, jo entenc que els tribunals tenen una funció i la divisió de poders, doncs, no ens posarem a discutir-la ara. Ara, quan hi ha coses tan evidents com li he explicat abans però, no perquè li hagi explicat jo sinó perquè estan a la pròpia Proposta d'acord, hi ha dos articles... Quan jo he citat dos articles o tres -perquè hi havia una disposició- no he fet una selecció dels articles que poguessin convenir a aquesta Proposta d'acord, he esmentat els únics articles que toquen el tema de salut i immigració, i diu: "*Els estrangers que desitgin entrar no han de representar un risc greu per a la salut pública.*"... "*un risc greu per a la salut pública*"... no estem parlant ni de despeses sanitàries ni estem parlant d'altres coses... "*malalties cròniques i d'evolució cap a la incapacitat laboral*", era la referència que li posava al Reglament.

Una altra: "*Aptitud de residir i treballar. La persona que sol·licita una autorització d'immigració ha de ser declarada apta per residir i treballar pel Servei mèdic d'Immigració, segons els criteris determinats reglamentàriament per a cada tipus d'autorització d'immigració atenent les previsions establertes en el seu cas a la legislació sanitària...*" sanitària... "*i a les recomanacions i directrius de l'Organització Mundial de la Salut*". I, jo li asseguro... i, bé, vostè s'ho pot creure o no, i podríem anar al tribunal en cas que hi hagués un dubte, però és que és claríssima la pretensió que té la Llei d'acotar les autoritzacions, les denegacions per qüestió de salut en aquests termes.

I aquí, en canvi, encara tenim un apartat, el del Reglament, on es parla de: "*Malalties d'evolució cap a la incapacitat laboral*", i ho està relacionant amb un tema que queda completament fora.

Jo no seguiré per aquesta línia perquè seria un debat estèril, però en tot cas vull que quedi clar que no es tracta d'un problema d'interpretació. Sembla completament clar -i quan es va fer la Llei es va deixar, i tinc constància, de com va produir-se aquest fet- que el redactat de la Llei recollís exactament el que recull.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, havia demanat la paraula. És per una observació del Reglament o per torn d'intervenció?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

És per contestar a una interpel·lació directa que s'ha fet al Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. síndic general:

Bé, si és per interpel·lació teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El representant del Grup Parlamentari Liberal interpel·la el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i li demana un què de la separació de poders perquè considera, i ho diu amb altres paraules, una gosadia per part nostra que ens atrevim a presentar una proposta d'acord exercint una opinió política.

Tot i que abans vostè ha parlat de l'article 50 de la Constitució, és ben evident que vostè i nosaltres fem una lectura absolutament diferent i divergent. Nosaltres, que no som escolans d'amén som aquí per controlar l'acció política del Govern, tal com diu l'article 50 de la Constitució, i el fet que el Govern estigui aplicant un reglament de manera contrària a una llei és un argument suficient perquè nosaltres, -que insisteixo, no som escolans d'amén, Sr. Jordana-, doncs, exercim responsablement el paper que, a través dels ciutadans, ens ha pertocat. Primera observació.

Segona, no cal que fem exercicis de cinisme i, en tot cas, jo no en faré. Vostè i jo hem parlat amb el ministre d'Interior, al qual vostè ha fet al·lusió abans en les seves declaracions a la premsa, i vostè ha dit que hi havia parlat. Jo també hi he parlat, i el ministre de l'Interior segur... segur, segur que tan a vostè com a mi ens ha dit que presentarà una proposició... un projecte de llei, per arreglar el problema d'aquest Reglament, perquè vostè, jo i el ministre d'Interior sabem que aquest Reglament és contrari a la Llei.

És tot, Sr. síndic. Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, continuariem amb les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI alguna intervenció?

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo contestaré als dos.

No se m'ofengui Sr. Bartumeu, joestic aquí també per debatre, com jo crec, de la millor manera possible qüestions que afecten, la institució que estem representant.

El fet que vostès considerin que aquest Reglament vulnera la Llei no deixa de ser una opinió, però aquesta opinió, pel que jo entenc, no és suficient com perquè prenguem una proposta d'acord dient que aquest Reglament és forçosament il·legal. Primer, no perquè sigui anterior a la Llei ha de ser automàticament il·legal i, en segon cas, jo no sé el que haurà parlat amb el Sr. ministre, jo també hi he parlat, però el que li puc assegurar és que el Grup Parlamentari Liberal no comparteix l'opinió que aquest Reglament és tan flagrantment contrari a la Llei d'immigració. No ho compartim! No ho compartim! I, a partir d'aquí, doncs, si no ho compartim no podem pas compartir la seva Proposta d'acord que va en el sentit que el Govern durant tres anys, doncs, ha aplicat un reglament de forma il·legal. No ho podem compartir perquè això creiem que no és veritat més enllà de les opinions de cada un ben legítimes, que jo, les respecto totes.

I en segon terme, a mi em sembla molt bé que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata consideri que una determinada part -que jo també, a l'inici, he dit que no sabia quines parts creien que no s'adaptaven perquè la Proposta d'acord tampoc ho diu. Fa una remissió general al Govern dient: "*Que modifica el que sigui contrari*"... Bé, però en el cas que es consideri aquí que una part és contrària, jo dic que el camí que crec que s'hauria d'haver utilitzat i debatre com cal, en comptes de fer una proposta d'acord és fer una modificació de la Llei en el sentit que aquelles parts, aquella matèria, o aquella regulació concreta en determinats aspectes que no són suficients o no són clars, doncs, posar-ho clar sobre la Llei que això és el que correspon genuïnament al poder legislatiu que és el que, aquí, estem exercint.

Res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva aportació.

Doncs, continuariem amb el torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

A veure Sr. Jordana vostè diu que el que havíem d'haver fet és una proposició per modificar la Llei... és que nosaltres no tenim cap intenció ni cap interès, en aquest moment, de modificar la Llei sobre els punts que estem tractant. Més endavant ja en parlarem. Però nosaltres no tenim cap interès en modificar la Llei. I el que precisament hauria d'apreciar la nostra Proposta és que ni tan sols... ni tan sols hem volgut condicionar el Govern dient el que ha de fer amb el Reglament.

La Llei és estricta amb el tema que toca. I, a més, jo el que li vull dir, repeteixo, és que la Llei obliga al Govern a reglamentar d'acord amb la Llei en vigor en aquell moment. Nosaltres el que els hi diem, senyors del Govern és: agafin la Llei, agafin el Reglament, l'expurguen amb allò que toca o el canvien tot, si volen, però no hem de ser nosaltres els que estem lluitant. El dia que governem ja ho farem, però en aquest moment els toca a aquests senyors que estan assentats al mig de la Sala, de prendre aquestes decisions.

O sigui, que no és un dèficit de la Proposta sinó voluntàriament un plus, diguem-ne, de respecte a les institucions.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Alay, per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, per part del Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, faig una intervenció per una qüestió reglamentària, Sr. síndic.

Entenc que vostè quan ha donat la paraula al Sr. Bartumeu ho ha fet en virtut de l'article 61 del Reglament del Consell, i que suposo que per analogia considera les al·lusions a tot un grup parlamentari com si fos a un sol conseller. Suposo que és així. Només poso aquesta qüestió.

El Sr. síndic general:

O sigui, em fa una pregunta directa?

El Sr. Jaume Serra:

Sí, perquè el considero a vostè com a intèrpret del Reglament, -només faltaria-, però només vull

precisar aquest punt, i que quedi clar al llibre de sessions.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Doncs, jo li contestaré que he interpretat l'article 66 tal com preveu el nostre Reglament.

Moltes gràcies per la seva pregunta.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, continuariem procedint a la votació.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

11 sí, 14 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat no s'aprova la Proposta d'acord.

Continuariem amb l'ordre del dia establert.

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord sobre el trasllat de cadàvers, adoptat a Estrasburg el 26 d'octubre de 1973.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 30/2006, del 28 de juny, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

L'objectiu principal de l'Acord sobre el trasllat de cadàvers, fet a Estrasburg el 26 d'octubre de 1973 consisteix en assegurar que el trasllat internacional de cadàvers, independentment del mitjà de transport emprat, s'efectuï de manera que no existeixi cap risc per a la salut pública o qualsevol altre inconvenient generat per aquest transport.

L'Acord esmentat impedeix que els estats parts puguin rebutjar d'acceptar un cadàver en procedència d'un altre estat part, que siguin estats de trànsit com de destinació si les condicions previstes a l'Acord són respectades.

Com a condició primordial l'Acord preveu que el cadàver vagi acompanyat durant el trasllat internacional, d'un salconduit mortuori destinat a garantir els estats de trànsit i els estats de destinació, la competència de l'autoritat de l'estat de procedència per lliurar aquest salconduit mortuori.

Andorra, tan pels seus condicionants geogràfics com demogràfics així com per l'alta incidència del turisme al nostre país és un Estat que requereix un marc adequat pel trasllat de cadàvers per facilitar el trànsit de les despulles mortals evitant qualsevol dificultat per a les famílies colpides per una defunció, i per aquestes raons recomanem la ratificació d'aquest Conveni.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. ministre, per la seva intervenció.

Passaríem, doncs, si hi ha alguna intervenció per part dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Doncs, no havent-hi cap intervenció i a la vista de l'exposat proposaria l'aprovació, per assentiment, de la Proposta.

Sí? Doncs, queda aprovada la Proposta.

Continuant amb el punt número 6.

6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 30/2006, del 28 de juny, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Les Nacions Unides han promulgat a la segona part del segle XX una sèrie de convenis en matèria de lluita internacional contra els estupefaents.

Andorra ja és estat part del Conveni de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes des del 1999. Manca, però, incorporar a l'ordenament jurídic andorrà la Convenció única sobre estupefaents feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció, així com el Conveni sobre substàncies psicòtropes fet a Viena el 21 de febrer de 1971.

La Convenció única sobre estupefaents va entrar en vigor el 13 de desembre de 1964 i actualment compta amb més de cent cinquanta estats parts, consta de cinquanta-un articles i defineixen: les substàncies sotmeses a fiscalització, els òrgans internacionals competents, la Comissió d'estupefaents del Consell econòmic i social, i la Junta internacional de fiscalització d'estupefaents, i

fomenta la cooperació internacional de la lluita contra el tràfic il·lícit d'estupefaents.

És important per a Andorra -amb la finalitat de lluitar contra el tràfic il·lícit de drogues i d'assegurar l'ús d'aquestes substàncies per les finalitats mèdiques per a les quals són realment eficaces-, adherir-se a la Convenció única sobre estupefaents, que he esmentat anteriorment, i per això recomanem la seva aprovació per aquesta Cambra.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sr. ministre, per la seva intervenció.

Hi hauria alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap intervenció proposaria també, i si no hi ha cap objecció, l'aprovació de la present per assentiment.

Doncs, queda aprovada la Proposta.

7. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 30/2006, del 28 de juny, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

El Conveni sobre substàncies psicòtropes fet a Viena el 21 de febrer del 1971, va entrar en vigor el 16 d'agost de 1976 i compta amb més de cent setanta-cinc estats parts, disposa que l'expressió jurídica "substàncies psicòtropes" designen les substàncies naturals o sintètiques així com els productes naturals numerats en les quatre llistes que figuren en l'annex del Conveni, i preveu un règim de control diferent per les substàncies de cada llista de conformitat amb les necessitats d'efectuar controls, més o menys estrictes, a les diferents substàncies psicòtropes en funció del seu valor terapèutic i del risc d'un ús abusiu.

Per les mateixes raons que he esmentat anteriorment és important per Andorra, per lluitar contra el tràfic il·lícit de drogues i assegurar l'ús d'aquestes substàncies per les finalitats mèdiques per a les quals són realment eficaces, adherir-se també a aquesta

Convenció sobre substàncies psicòtropes i per això recomanem també la seva aprovació per aquesta Cambra.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. ministre, per la seva intervenció.

Hi hauria alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs en el mateix cas, si no hi ha cap intervenció i a la vista de l'exposat, si no hi ha cap objecció, proposaria l'aprovació per assentiment de la mateixa Proposta.

Doncs, també queda aprovada la Proposta.

8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suspensió cautelar i temporal d'atorgament de tot tipus de contractes d'aprofitament compartit i per torn de béns immobles.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 32/2006, del 17 de juliol, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Enric Tarrado, pel CDA + Segle XXI?

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació al Projecte de llei que ara ens ocupa, cal dir que d'entrada s'ha pogut constatar que els contractes d'aprofitament compartit i per torn de béns immobles han ocasionat en els darrers anys diferents tipus de problemes tant a casa nostra com a diferents països del nostre entorn.

A més, a Andorra aquests tipus de contractes s'han desenvolupat en base al principi de llibertat contractual sense estar regulats per una normativa específica.

Cal considerar també que aquests contractes regulen un objecte força complex i que, a la vegada, tenen una naturalesa jurídica poc definida ja que no sempre queda clar si estem parlant de drets de naturalesa real o personal.

Totes aquestes consideracions porten a valorar com a necessària l'adopció del Projecte de llei de suspensió cautelar i temporal d'atorgament de tot tipus de contractes d'aprofitament compartit i per torn de béns immobles.

Es tracta sobretot de protegir l'interès de l'usuari que no ha de patir manca de seguretat jurídica propiciada per una absència de regulació que sovint és aprofitada per entitats d'altres països per a tractar de fer un negoci fàcil i no sempre regular.

Per tant, com que les coses en aquest àmbit no estan prou clares, sembla coherent limitar de forma cautelar i temporal la llibertat contractual en matèria de contractes d'aprofitament compartit i per torn de béns immobles.

I a més, em sembla també ajustat establir l'esmentada limitació per llei ja que aquesta és una exigència formal requerida per la regulació d'un dret reconegut i ubicat al capítol V, títol II de la Constitució.

El nostre vot, doncs, és favorable al Projecte de llei.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Alain Bernat.

El Sr. Alain Bernat:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari Liberal creiem que la Proposta del Ministeri de Turisme i Medi Ambient en referència al Projecte de llei de suspensió cautelar i temporal d'atorgament de tot tipus de contractes d'aprofitament compartit i per torn de béns immobles, és oportuna.

Als anys 60 van aparèixer les figures d'apartaments turístics i d'adquisició de drets o dilació de pisos, apartaments o locals en règim compartit.

Per realitzar aquests tipus de contractes s'han emprat fórmules diverses i en alguns casos s'han utilitzat de manera inapropiada.

Sovint aquest tipus de contractes degut a la seva complexitat i en absència d'un marc legislatiu apropiat i ajustat han generat abusos i irregularitats.

Així, doncs, avança que el Grup Liberal donarà suport a aquest Projecte de llei per poder eliminar aquestes possibles disfuncions fins que es disposi del marc legal corresponent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sr. Bernat, per la seva intervenció.

Doncs, en vista a què no s'han presentat esmenes entendríem, doncs, que es podria proposar la seva aprovació per assentiment?

Doncs, si no hi ha cap objecció queda aprovat el Projecte de llei.

Tot seguit farem una breu pausa d'uns deu minuts abans de reprendre la sessió.

(Són les 17.20h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.45h)

Reprenem la sessió amb el punt número 9.

9. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada per a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 33/2006, del 23 d'agost. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 38/2006, del 25 de setembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern, el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei qualificada per a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i manifesta el Criteri següent:

L'exposició de motius de la Proposició de llei qualificada per a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata es refereix, també, a la preocupació per la salvaguarda del patrimoni cultural i natural de la Vall del Madriu-Perafita-Claror i recorda que aquesta voluntat de protecció va quedar clarament expressada a la Declaració institucional per a la protecció, ús i gestió sostenible de la Vall signada a Andorra la Vella el 29 de gener del 2003 pel ministre de Cultura i la ministra d'Agricultura i Medi Ambient del Govern d'Andorra i els cònsols de les parròquies d'Encamp, d'Andorra la Vella, de Sant Julià de Lòria i d'Escaldes-Engordany, intitulada "Carta de la Vall del Madriu-Perafita-Claror", seguida de la declaració per part de la UNESCO de la Vall com a patrimoni mundial en la categoria de paisatge cultural.

I, continua dient l'exposició de motius de la Proposició de llei de referència, que el més adient i

que s'ajusta a una gestió veritablement integral, unificada i unitària és una llei específica que declari i defineixi aquest espai i el doti d'òrgans de gestió i plans d'actuació.

La Proposició de llei negligeix, però, l'evidència que el paisatge cultural, com a específic bé immoble d'interès cultural, ja figura previst i regulat en la vigent Llei 9/2003, del patrimoni cultural d'Andorra (article 11c), amb les corresponents referències a la declaració (article 12), l'entorn de protecció (article 13), l'autorització d'obres (article 14), els criteris generals sobre les intervencions (article 15) i els instruments d'ordenació urbanística (article 16.3), amb l'obligació i el dret de l'administració o administracions afectades d'elaborar un instrument de protecció, ús i gestió en què es precisin els criteris que han de regir les intervencions; article, aquest darrer, que s'ha de posar en relació amb els criteris arquitectònics i urbanístics que han de regir les intervencions i que ha d'establir el Govern d'acord amb l'article 12.2 de la Llei.

La normativa vigent en la matèria proporciona, doncs, els mitjans per protegir la Vall del Madriu-Perafita-Claror que el Govern ha seguit i plasmat en els corresponents decrets aprovats dins del marc legal. La preocupació per salvaguardar el patrimoni cultural i natural a què es refereix la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata coincideix en part amb l'objecte de la vigent Llei 9/2003, del patrimoni cultural d'Andorra, que de forma més àmplia es refereix a la protecció, la conservació-restauració, la conservació integrada, el coneixement, el foment i la difusió del patrimoni cultural d'Andorra.

A criteri del Govern cal vetllar, en tot cas, perquè la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, patrimoni mundial, sigui efectiva i no resulti disminuïda en relació amb la protecció que disposa actualment a l'empara de la Llei 9/2003, del patrimoni cultural d'Andorra, i els decrets aprovats pel Govern en aplicació de les disposicions que s'hi contenen en matèria de paisatges culturals.

En aquest sentit, es constata que la Proposició de llei reprèn o reproduceix determinats aspectes que ja figuren continguts en els decrets aprovats pel Govern, com poden ser -entre d'altres- la definició de dues zones (zona 1 i zona 2) en l'àrea perifèrica de protecció de la Vall i la descripció literal de les quals constitueix l'annex 2b) de la Proposició de llei, que coincideix amb l'annex 2b) del Decret del Govern del 8 de març del 2006. També coincideix amb els criteris arquitectònics i urbanístics que han de regir les intervencions sobre la zona perifèrica de protecció del paisatge cultural continguts en l'annex 3 de la Proposició de llei, diferenciades pel que fa a la

zona 1 i la zona 2, amb una enumeració i un contingut pràcticament idèntics als que figuren en els annexos 3a) i 3b) del Decret del Govern del 8 de març de 2006 i en els annexos finalment aprovats, 1a) i 1b), del Decret del Govern del 26 de juliol del 2006.

Crea un innovador Consorci -figura no prevista en dret administratiu- per a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror amb el Govern i els comuns d'Encamp, d'Andorra la Vella, de Sant Julià de Lòria i d'Escaldes-Engordany com a membres integrants, una Junta Rectora i un Consell Consultiu amb múltiples integrants.

Recordem que d'acord amb el contingut de la Llei esmentada i els decrets aprovats pel Govern en el marc de l'expedient de declaració de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, patrimoni mundial, com a bé d'interès cultural en la classificació de paisatge cultural, els comuns concernits s'havien de posar d'acord per confeccionar el corresponent instrument de protecció, ús i gestió de la Vall que precisés els criteris que hagin de regir les intervencions. Avui ens trobem en el ple termini que disposen els comuns d'Encamp, Andorra la Vella, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany per fer-ho.

Així doncs, cal examinar i valorar amb cura si amb la Proposició de llei que s'examina es veu afavorida -o no- la deguda protecció i preservació de la Vall del Madriu-Perafita-Claror i l'exercici -també degut- de les competències concurrents del Govern i dels comuns en la matèria i la seva necessària conciliació.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. cap de Govern, per la seva intervenció.

Doncs, a continuació pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de passar a la intervenció, com que el Govern ha hagut de llegir el criteri, m'agradaria dir dos paraules... dos paraules perquè poca cosa més precisament se'n pot dir, que aquí és on hi ha el problema. I, d'altra banda, és clar, avui no analitzarem els continguts de la Llei i, per tant, hi ha punts del criteri dels que no hauré de parlar.

A veure, aquests documents normalment serveixen o s'espera que proporcionin als consellers elements d'informació per orientar el seu vot.

El criteri que acaba de llegir el Sr. cap de Govern acaba dient que els consellers examini si això

compleix o no, no se què i si la Llei els agrada o no. Per tant, acabaré només aquesta introducció dient que la millor definició, la més indulgent i la més encertada, la va donar el meu company Carles Blasi quan es va publicar, parlant d'un no criteri. Quan un ha llegit aquest criteri té exactament la mateixa opinió que tenia abans de la nostra Proposició de llei, i no aniré més endavant perquè, ja dic, hauria d'entrar en molts continguts de la Llei, cosa que avui no és el dia.

Bé, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata sotmet avui a consideració del Consell General la Proposició de llei qualificada per a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror ben conscient que avui no és el moment d'analitzar els continguts sinó d'explicar els objectius passo, doncs, a exposar els motius que ens han dut a elaborar i presentar aquesta Proposició de llei.

Començaré recordant que a l'estiu del 2004, pocs dies després que es fes pública la inscripció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror al patrimoni cultural de la humanitat per part de la UNESCO, ja en aquell moment des del Partit Socialdemòcrata vam manifestar la nostra opinió sobre la falta de legislació adequada i, per tant, la necessitat d'elaborar un text específic per la protecció de la Vall, i també vull recordar que és un punt, un tema, un compromís que el teníem al programa electoral del Partit Socialdemòcrata en les últimes eleccions generals de l'any passat.

Ningú no ignora que el nostre grup parlamentari havia participat activament en el treball en comissió de la Llei del patrimoni cultural i que li havia donat suport amb el seu vot, però és evident que aquesta Llei en el seu apartat de paisatge cultural no està pensada per un territori de l'extensió i les característiques de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, territori que és i conté molt més que patrimoni cultural: un medi natural i la seva gestió, un terreny de quatre comuns i també finques de titularitat privada, concessions administratives i tants altres aspectes que sobrepassen l'àmbit del paisatge cultural i que en aquest territori poden oferir situacions particulars que ara no preveu la legislació andorrana.

I, d'altra banda afegiria que sobretot a la Vall ha de poder continuar la vida i tant els comuns com les famílies propietàries de finques han de poder desenvolupar determinades activitats que per les especials característiques de la Vall, de cap manera no les pot regular només una legislació específica sobre patrimoni cultural. És necessària una llei que contempli i reguli els diferents aspectes de l'activitat humana que es vulgui fomentar.

En aquest sentit és cert que com diu el Govern en el seu criteri, com acabem de sentir, estava previst que els quatre comuns es posessin d'acord per confeccionar -i cito-: "el corresponent instrument de protecció, ús i gestió de la Vall".

Però, el nostre grup parlamentari no pot considerar que es tracti d'un assumpte exclusiu dels quatre comuns. El mandat ha de venir del Consell General en forma de llei que és l'única garantia que tenen tots els ciutadans d'Andorra que la norma s'adeqüi a l'interès general.

En aquest punt de la intervenció vull recordar que el nostre grup parlamentari va començar a treballar aquesta Llei abans que hi hagués cap recurs davant del Tribunal Constitucional i que, per tant, aquests recursos no estan en l'origen de la Llei. Però, és veritat que al dia d'avui és inevitable parlar de la recent resolució de l'esmentat tribunal sobre la Vall del Madriu, i aquí he de dir que acceptar i acatar les sentències del Tribunal Constitucional no significa, en cap cas, haver-les de compartir ni abstenir-se de fer la crítica.

Al nostre entendre, la recent resolució del Tribunal referent a la Vall, lluny de clarificar les coses, contribuirà a què es perpetui una situació estranya, jurídicament i políticament absurda que és la següent: el ministre de Cultura -càrrec de designació i no d'elecció- exercirà a la Vall del Madriu poders i competències que a la resta d'Andorra les exerceixen els elegits comunals. Aquest fet no creiem, almenys jo no crec, que es derivi que ningú posi en qüestió l'ordenament institucional. És molt més senzill i molt més greu tot a l'hora. És el resultat de l'aprovació de l'aplicació errònia d'una llei inadequada per l'objecte que se li dona. És tan senzill com això, i aquesta situació només la pot resoldre el Consell General de la manera que li toca fer-ho, que és legislar sobre el tema de forma específica, i respectant allò que la Constitució estableix en matèria de competències dels diferents poders públics.

Només per memòria afegiré aquí, com argument, l'informe que el Govern va encarregar al lletrat andorrà, el Sr. Julià, un cop vam tenir la nominació per part de la UNESCO. Aquest informe va ser la primera de les seves conclusions, constata el buit legal i recomana l'elaboració d'una llei específica per protegir la Vall. Insisteixo, que és un informe que va encarregar el Govern, que el té, que recomana que s'elabori una llei específica i del qual no he trobat cap rastre, ni he sentit absolutament cap menció al criteri del Govern, en referència a aquesta Proposició.

Fins aquí, doncs, els que podríem catalogar com arguments tècnics i polítics que fan que, al nostre

entendre, sigui necessari legislar sobre la Vall de manera específica i que es poden considerar suficients i amb una intervenció convencional, doncs, ja n'hi hauria prou parlant de política i de tècnica. El que passa és que aquí estem tocant un tema que val la pena que entrem una mica... sortint una mica del camp de la política i entrant, *inclús*, una mica en el camp dels sentiments -tot i que en política no és gaire recomanable barrejar-ho.

Em queda un argument per exposar, un argument que per a nosaltres és capdal. Ara els hi voldria parlar del que hi ha a la Vall del Madriu, del que creiem que és tan rellevant que es mereix la protecció d'una llei qualificada, de quina és l'aportació d'Andorra al patrimoni cultural de la humanitat que és molt més que un paisatge, i del perquè nosaltres -els consellers generals de l'any 2006- no podem fer cap altra cosa que assegurar-ne la protecció.

Nosaltres -tots nosaltres-, els consellers generals de l'any 2006, els homes i dones que seiem en aquesta Sala, malgrat la quantitat de coses que ens puguin separar, en tenim com a mínim una en comú -ni que sigui per motius, diria, naturals o biològics-, i és que deu anys amunt o vint anys avall formem part de la mateixa generació d'andorrans, una generació sobtada que ha viscut uns canvis tan grans en el seu entorn vital -que a estones es pregunta si el país on viu ara és el mateix que el que va néixer fa uns anys-, una generació que, per dir-ho d'alguna manera, ens ha tocat o hem hagut de viatjar molt lluny i molt de pressa sense ni tan sols sortir de casa. Segurament l'última generació que ha conegut un altre estil de vida i que, per tant, tenim el deure ineludible que el testimoni d'aquesta forma de vida perduri.

No fa molts dies que un conciutadà, entre d'altres -que no està d'acord amb la conservació de la Vall... que també n'hi ha; ha d'haver-hi de tot-, em deia -i cito textualment- que: "Total, allà dalt el que hi ha són quatre pedres mal posades i algun animalot"... Evidentment, allà dalt hi ha molt més que tot això perquè d'animalots i de pedres mal posades al país i al món n'està ple, i no necessiten protecció, i de valls verdes diria que en trobaríem a tot el Pirineu. Evidentment hi ha molt més que això.

El que hi ha d'especial allà dalt jo diria que és un bocí de l'ànima andorrana, sense voler-me posar molt enfàtic, però és la nostra aportació al patrimoni cultural de la humanitat que no és només un paisatge sinó una forma de vida i uns valors, la demostració que es pot viure de la muntanya i al mateix temps amb ella, la petjada de l'home al llarg de mil·lenis en harmonia amb l'entorn sense malmetre-ho, que és com es va viure en aquest país fins fa quatre dies, amb la consciència permanent

-ara, per desgràcia, tan oblidada- que, si em permet citar cert text de Saint-Exupery: *"No rebem la terra en herència dels nostres pares sinó que la tenim en préstec dels nostres fills."*

En una paraula, doncs, que hi ha allà dalt?... La sostenibilitat, que és un concepte que evidentment els padrins no coneixien però, que impregnava, doncs, cada moment i cada gest de la seva vida. Una lliçó i una herència que no tenim, al nostre entendre, cap dret de deixar morir.

Aquesta és l'aportació d'Andorra al patrimoni cultural de la humanitat. Això és el que pretenem conservar per ensenyar al món, i el nostre grup parlamentari creu que és suficientment important i fràgil alhora com perquè hi dediquem un text específic i el màxim de protecció que se li pugui donar que és, en l'ordenament jurídic andorrà, la llei qualificada.

O és que algú creu que encara ens podem refiar d'una legislació per conservar aquest tresor d'aquestes característiques, i ens podem refiar d'una legislació que ni tan sols ha sigut capaç de preservar un mínim de paisatge al voltant de Sant Joan de Caselles o del Pont de la Margineda -per posar un parell d'exemples recents.

Som ben conscients, però, que la protecció d'aquest territori no pot suposar una coartada, un netejar-nos la consciència d'haver malmès altres indrets. Ben el contrari, si demostrarem ara que som capaços de fer-ho al Madriu tindrem un model per a la protecció d'altres espais naturals i culturals.

En definitiva el que el nostre grup parlamentari demana avui al Consell General és que proclami de manera solemne la seva voluntat que la Vall del Madriu continuï sent motiu d'orgull nacional i no una font de conflictes, i que ho manifesti de la manera que li correspon al Parlament dedicant una llei especial a un territori també excepcional.

Ja acabo Sr. síndic.

Per acabar diré que estic segur que les senyores i els senyors consellers generals comparteixen si no tots els arguments sí aquesta voluntat de preservar el patrimoni comú de tots els ciutadans d'Andorra. I com que tots som conscients que el vot d'avui no pressuposa, de cap manera, el que seria el sentit del vot en un debat de la Llei, no tinc cap dubte que acceptaran de prendre en consideració aquesta Proposició de llei qualificada per a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, i així permetran, precisament, que tingui lloc aquest debat el resultat del qual serà, com és natural, aquell que la majoria de nosaltres voldrà que sigui.

La votació d'avui no pot tenir guanyadors ni perdedors en clau de partits polítics. El guanyador, si és positiva, o el perdedor si és negativa, serà el mateix: el nostre patrimoni comú i la possibilitat que perduri per sempre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Casals, per la seva intervenció.

Doncs, passàrem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la Proposició de llei que ara s'examina expressa la preocupació del Grup Socialdemòcrata per salvaguardar el patrimoni cultural i natural de la Vall del Madriu-Perafita-Claror.

Val a dir, d'entrada, que des del CDA + Segle XXI compartim plenament aquesta preocupació.

A la vegada volem també remarcar que la declaració institucional per a la protecció, ús i gestió sostenible de la Vall, del 29 de gener del 2003, i la declaració per part de la UNESCO, en la que es defineix la Vall com a patrimoni mundial en la categoria de paisatge cultural, expressen també l'esmentada voluntat de protecció sobre l'àrea geogràfica del Madriu-Perafita-Claror.

I, també volem recordar que la Llei del patrimoni cultural d'Andorra també és un instrument de protecció de paisatge cultural, entès com a bé immoble d'interès cultural, un instrument de protecció que ha estat parcialment desenvolupat reglamentàriament pel Govern en un procés sobre el que el Tribunal Constitucional ha tingut oportunitat de pronunciar-se en sentit favorable recentment.

Així doncs, tenim per un costat tot un seguit de normes de rang diferent ja que s'estan desenvolupant i que estan destinades a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror.

Per altra banda, tenim la Proposició del Grup Socialdemòcrata que, com hem dit abans, també vol contribuir a aquesta protecció.

El Govern, per la seva part, en l'informe del 22 de setembre del 2006 expressa els seus dubtes sobre si la Llei no pot arribar a disminuir els mecanismes de protecció dels que actualment gaudeix la Vall.

Val a dir que, a priori, sembla que una proposició de llei com la que ara s'analitza hauria de contribuir a

enfortir la protecció de la Vall del Madriu, alhora que hauria de potenciar, a través d'una creació d'un consorci, la participació dels comuns implicats en la gestió de la Vall.

Però, cal també considerar que de vegades una duplictat de lleis o de normes que es sobreposen amb la voluntat de regular una mateixa realitat, pot acabar generant contradiccions entre normes que poden acabar tenint un efecte contrari buscat.

Feta aquesta reserva expressem el nostre vot favorable a la presa en consideració de la Proposició de llei reservant-nos, però, la nostra opinió final sobre la mateixa, en el cas que avui sigui presa en consideració i en funció de com evolucioni el treball en comissió una vegada que quedi establert si es poden arribar a crear contradiccions amb l'ordenament actualment vigent en matèria de protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Per part del Grup Parlamentari Liberal, la Sra. Conxita Marsol té la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc permeti'm que li manifesti, Sr. Casals, que des del Grup Parlamentari Liberal estem plenament d'acord i plenament convençuts de la necessitat de protegir la Vall del Madriu, amb això no hi ha cap dubte. Ens hi estem esforçant tots, tots els que estem en aquesta Cambra, i des d'aquest punt de vista el nostre suport és total.

No obstant, amb les maneres, les formes, o les lleis que s'han de poder, o que serien necessàries per protegir-la potser sí que tindrem algunes diferències.

Però, entrant al detall o, en concret, a la intervenció que havia preparat vull dir-vos que com a punt previ per iniciar la meua intervenció en relació a aquesta Proposició de llei qualificada per a la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror vull fer, en primer lloc una breu però entenc que necessària introducció, referent al procés que ha seguit la protecció del paisatge cultural de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, avui patrimoni mundial, i que aquest grup parlamentari ha tingut molt en compte en el moment de prendre la seva decisió al respecte.

Per això, cal remuntar-nos al dia 29 de gener de l'any 2003 en què el ministre de Cultura i el ministre d'Agricultura i Medi Ambient, però sobretot els cònsols de les quatre parròquies: d'Encamp, Andorra

la Vella, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany, van signar la declaració institucional per a la protecció, ús i gestió sostenible de la Vall del Madriu-Perafita-Claror també nomenada Carta de la Vall del Madriu Perafita-Claror.

Aquest va ser un pas més, -i som conscients que ja fa molts anys que es fan per protegir aquesta Vall des de diferents institucions del país-, aquest va ser un pas més pel reconeixement de la Vall una mica més enllà perquè tingui el reconeixement de patrimoni de la humanitat.

És a dir, els quatre comuns van posar-se d'acord amb el Govern per demanar la qualificació d'aquesta Vall com a patrimoni de la humanitat i de manera conjunta presentà la candidatura per ser inclosa a la llista del patrimoni mundial de la UNESCO, demostrant la seva capacitat d'entesa, la seva coincidència d'interessos i una clara voluntat de protegir aquest bé, i cito textualment un apartat d'aquesta declaració que diu: *"La Vall del Madriu-Perafita-Claror és un dels màxims exponents del paisatge cultural d'Andorra i, per tant, un bé natural i cultural d'interès nacional, de valor universal excepcional que les institucions i la societat civil tenen el deure de protegir."* -fi de la cita.

Aquesta declaració institucional per a la protecció, ús i gestió sostenible de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, s'hi adjunta un plànol de la zona proposada per ser inscrita i de la zona perifèrica; un plànol que està signat per tots els cònsols de les parròquies concernides.

Amb el temps es va acceptar la candidatura per la UNESCO, i la Vall del Madriu-Perafita-Claror va ser declarada com a patrimoni mundial en la categoria de paisatge cultural, va ser inscrit el bé a la llista com a patrimoni mundial de valor excepcional i universal que requereix la protecció en benefici de tota la humanitat. Jo penso que tots ens en vam felicitar, era un repte que havíem marcat des de totes les institucions del país i va ser un èxit que la UNESCO concedís a Andorra aquest benefici.

Aquesta mateixa declaració -tornant a la declaració conjunta que van fer els cònsols i el Govern el 29 de gener del 2003 -no la UNESCO-, especificava en el seu apartat IV que el règim de protecció de l'àrea s'ha de fomentar en la llei del patrimoni cultural d'Andorra en la categoria de paisatge cultural sense perjudici de fer-ho, també, posteriorment en la legislació que pugui aprovar-se sobre patrimoni natural -concretament protecció de patrimoni natural.

La mateixa declaració conjunta específica que la Vall del Madriu és una unitat natural i cultural que no

admet la segregació d'actuacions i que només pot ser gestionada de forma global i unitària.

Com sabem, mentre es tramitava la inscripció de la Vall a la llista del patrimoni mundial a instància dels comuns, el Consell General va aprovar el 12 de juny del mateix any -el 2003- la Llei del patrimoni cultural d'Andorra. Aquesta Llei, -que com vostè també ens ha recordat va ser votada per unanimitat per aquest Consell General-, disposa que els béns més rellevants del patrimoni cultural d'Andorra han de ser declarats béns d'interès cultural per decret motivat del Govern i cal ressaltar que dins la classificació dels béns immobles d'interès cultural de la Llei, hi ha una referència concreta al paisatge cultural com a obra conjunta de l'home i la natura que forma una unitat coherent pels seus valors estètics, històrics o culturals.

Contràriament al que s'ha volgut pretendre per alguns, la Llei aprovada pel Consell General fa, doncs, referència expressa als paisatges culturals, com ho feia també la declaració conjunta dels comuns i el Govern del 29 de gener del 2003.

Per la seva importància i complementarietat amb les competències constitucionals que tenen atribuïdes als comuns convé recordar que l'apartat 3 de l'article 16 d'aquesta Llei del patrimoni cultural andorrà, disposa que la declaració d'un paisatge cultural comporta l'obligació, per part de l'Administració -o administracions afectades que en aquest cas són els quatre comuns concernits-, d'elaborar un instrument de protecció, ús i gestió on es precisin els criteris que han de regir les intervencions i, aquest, és el que nosaltres considerem el punt més important d'aquesta Llei i és on s'han de fer els esforços per poder protegir la Vall del Madriu.

El Grup Parlamentari Liberal entén que la Llei del patrimoni cultural d'Andorra votada per unanimitat per aquest Consell l'any 2003 és suficient i regula els mecanismes necessaris per la protecció de la Vall del Madriu-Perafita-Claror que és la clara voluntat dels quatre comuns i del Govern. No considerem que sigui necessari elaborar una nova llei per protegir aquesta Vall. La Llei existent és suficient.

En base a aquesta Llei el Govern ha incoat els expedients per declarar la Vall com a bé d'interès cultural amb la classificació de paisatge cultural. I també, fent referència a la recent sentència del Tribunal Constitucional que declara la validesa dels decrets del Govern, del 19 d'octubre i 8 de març del 2006, que destaca que: *"D'acord amb els sistemes de distribucions de competències establert en l'ordenament jurídic andorrà, les competències reservades a l'Estat en matèria de cultura habiliten no solament per declarar béns immobles d'interès cultural i més concretament*

paisatges culturals com el de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, sinó també per fixar els criteris necessaris per tal de garantir l'eficàcia d'aquesta declaració tot protegint els seus valors estètics, històrics o culturals, i per condicionar aquests criteris entre d'altres les actuacions públiques i privades de contingut urbanístic i arquitectònic que es poden desenvolupar en l'àmbit protegit". Indicant també el Tribunal Constitucional en la mateixa sentència que: *"Les competències reconegudes als comuns per gestionar i administrar els béns que integren la propietat comunal així com les competències urbanístiques que els corresponen en relació amb el territori ocupat pel paisatge cultural del seu entorn de protecció, no exclouen la possibilitat que l'Estat exerceixi en aquest àmbit territorial la seva competència en matèria de cultura."*

Ateses totes aquestes consideracions la Proposició de llei qualificada presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens apareix com innecessària, i per aquesta raó votarem en contra de la seva presa en consideració, perquè el paisatge cultural de la Vall del Madriu-Perafita-Claror ja troba la seva necessària protecció -i la que tots volem- en la vigent Llei del patrimoni cultural d'Andorra i en els posteriors decrets aprovats pel Govern en aplicació d'aquesta Llei, d'aquests que han estat declarats vàlids pel Tribunal Constitucional.

La Vall queda degudament protegida per aquesta Llei pels decrets que es desprèn del propi contingut dels decrets del Govern, com he dit, i que la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata també recull sovint en una còpia literal.

Tanmateix, coincideix la Proposició de llei amb els criteris arquitectònics i urbanístics que han de regir les intervencions en la zona perifèrica de protecció del paisatge cultural, continguts també en els annexes dels decrets del Govern com bé diu el criteri de Govern.

Per tant, el Grup Parlamentari Liberal que vol que la Vall del Madriu tingui la protecció que mereix i que ens consta que els comuns i els propietaris afectats volen i sol·liciten, entenem que la vigent Llei del patrimoni cultural disposa dels mecanismes escaients i adients per a la protecció de la Vall, i de qualsevol altra vall que es consideri que ha de merèixer la qualificació de paisatge cultural i, per tant, que no és necessari elaborar cap altra llei en aquest moment.

El nostre grup parlamentari creu que és molt més propi gaudir d'una llei que estigui pensada per protegir tots els espais que siguin mereixedors d'una protecció especial i no particularitzar amb lleis específiques creades per a cadascú d'ells.

Amb la nostra manera de veure-ho ens allunyem d'un escenari d'inseguretat jurídica ja que les normes

a aplicar serien les mateixes per a tothom independentment de l'espai a protegir. En definitiva, evitar la proliferació de textos fets a mida per uns o altres.

Per totes aquestes raons el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra de la presa en consideració de la Proposició de llei, com ja he enunciat, deixant constància, però, i amb una especial incidència que amb la normativa vigent i amb l'actuació del Govern el paisatge cultural de la Vall del Madriu-Perafita-Claror, patrimoni mundial, queda degudament protegit, i el que ara cal, és que els quatre comuns afectats en el seu territori procedeixen a elaborar en el marc de les seves competències constitucionals el corresponent instrument de protecció, ús i gestió de la Vall on s'han de detallar tots els extrems que permetin una gestió adient i, si en l'elaboració d'aquest pla de gestió es constata que existeix alguna causa o algun element o article que la vigent Llei del patrimoni cultural i que suposi un problema o que representi una dificultat per arribar a l'elaboració d'aquest pla de gestió, el Grup Parlamentari Liberal es compromet a realitzar les modificacions i a proposar-les a aquesta Cambra -millor dit- que siguin necessàries a la Llei per facilitar que aquest pla de gestió sigui una realitat.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sra. Marsol, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Casals, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, que ha entès perfectament que avui no hem de debatre el contingut de la Llei i, per tant, no ha d'estar d'acord amb els continguts de la nostra Proposta, doncs, els vull agrair aquesta predisposició a permetre que el debat tingui lloc que és senzillament el que demanàvem, i és el que toca en una presa en consideració: que fem la nostra feina de parlamentaris, que debatem i la majoria dirà -tal com us deia a la meua intervenció- com volen que sigui la Llei. Per tant, per part del nostre grup parlamentari, doncs, l'agraïment per aquesta predisposició al diàleg i, després, com deia vostè ja veurem en el treball en comissió com evoluciona i com acaba el text.

Començaré pel final. El Grup Parlamentari Liberal en cap moment, ni en la meua intervenció ni en el nostre discurs des del principi, no ha negat que la Llei del patrimoni cultural sigui suficient per la protecció dels monuments i els punts concrets que hi ha a la Vall del Madriu. El que diem és que la Vall del Madriu, que vostè mateixa m'ha citat que és un element a gestionar de forma global i unitària, hi ha totes aquelles altres coses que ja li he dit i que no repetiré i que tampoc estan regulades i que, per tant, vostès ho volen fer a través d'un pla de gestió?... nosaltres també, però preferim que s'elevi a rang de llei igual que un detall que sembla que ha molestat al Govern, quan ha llegit el criteri i que és de retrobar la nostra Proposta, els seus decrets elevats a rang de llei. Però, és que per part nostra ningú ha dit que el que toca el patrimoni cultural està mal fet. Des del principi he intentat ser clar avui amb la meua intervenció i el que diem és que allà... -i a més els fets ho van demostrant, els conflictes i indefinicions- hi ha molta més cosa de patrimoni cultural i que, per tant, és absurd perquè no ho fem amb cap altre camp legislatiu.

Una llei del patrimoni cultural no pot protegir l'aigua potable de la Vall del Madriu, tractar les concessions administratives de SAETDE, de FEDA... no pot ser... és que no pot ser!

Per tant, ningú ha dit que la Llei del patrimoni cultural s'hagi d'esborrar, el que passa és que diem que es reservi el que és el patrimoni cultural de la Vall del Madriu que són uns punts molt concrets, més el forn que es vagi trobant i allò que es vagi afegint, però el conjunt de la Vall necessita una legislació específica, al nostre entendre, evidentment.

És clar, jo bona part del que vostè ha dit no hi entraré perquè entràriem en els continguts de la Llei, i jo no venia a fer això avui perquè no és el que hem de fer. Per tant, dels continguts de la Llei ja n'he parlat en la meua Proposta, en la meua exposició, no en parlaré ara però sí dels objectius, i l'objectiu és aquest que li dic... adornat i florit després, però l'objectiu és el que li dic: fer que tots els extrems que es retroben en aquella Vall, que són molts, i interessos públics, i interessos privats, i el Govern entremig com és normal, la caça, la pesca, la gestió del bosc... bé, tot el que es vulgui i el que es pugui trobar més endavant, i després el que li deia, la vida posterior: l'explotació agrícola, l'explotació turística... això també ho ha de regular la Llei del patrimoni cultural? Hem d'entendre que això no pot ser.

Per tant, i pel que vostè m'anuncia del vot negatiu, la veritat és que em sorprèn. Penso sincerament el que us he dit al final que els que perdran no serem nosaltres a última hora. Des del dia 24 d'abril de

l'any passat sabem que som dotze i, per tant, només podem guanyar les votacions que vostès vulguin. Això ja ho sabem, no ho fèiem aquí amb intenció d'imposar una aritmètica absurda i que no existeix.

Els meus companys de grup saben tots que sóc d'aquells que em costa molt entendre que amb una presa en consideració es voti en contra o abstenir-se. Per què? Perquè la feina que tenim els que estem aquí, al voltant, no és altra que parlar i debatre, -i ens diuen parlamentaris, entre altres coses, per aquest motiu. És clar, la presa en consideració no és res més que obrir la porta al debat. No entenc quin problema hi veuen, sobretot, vostès que tenen una cosa que nosaltres no tenim que és la majoria i, per tant, la possibilitat que aquella Llei surti d'aquí, com a vostès els hi sembli. Miri, una anècdota brevíssima: a la legislatura passada aquest grup parlamentari reduït a la meitat com era, i un servidor, va presentar una Llei de designació de carreteres generals. El Grup Liberal la va prendre en consideració i li va donar tal sessió de maquillatge, tal *lifting* que nosaltres mateixos no la vam poder votar al final. Però bé, això és la llei de les majories. Quin problema hi ha en prendre-la en consideració? Sento dir-los-hi que vostès es neguen al debat. Es neguen a què entri al debat parlamentari una llei ni que sigui per destruir-la o donar-li la cara que a vostès els hi sembli que li han de donar.

Per últim, ahir el Sr. cap de Govern feia referència a la Llei d'inversions estrangeres. És clar, ja fa setmanes... -i em diran que no té res a veure, però jo els hi explicaré el que hi té a veure-, ja fa setmanes que de seguit que vam anunciar una esmena a la totalitat d'aquella Llei se'ns va dir per part del Govern i per part del Partit Liberal que això no eren maneres, i que quant als consellers, la responsabilitat que tenim quan una llei no ens agrada, no és rebutjar-la així amb pes, sinó entrar a millorar-la per la via de les esmenes. Doncs, el mateix els hi dic i espero que, com a mínim en aquest aspecte, ens quedarem tranquils una temporada perquè veig que apliquen exactament el mateix sistema amb una diferència, insisteixo, amb una diferència que repeteixo: vostès tenen una possibilitat que nosaltres no tenim, que és de fer el text de la manera que vostès volen que sigui, independentment d'entrar a comparar ara una esmena a la totalitat amb la presa en consideració d'avui, però, el sistema és el mateix. Per tant alguna cosa guanyarà aquest grup parlamentari perdent aquesta votació d'avui, i ens quedarem una mica més tranquils a la premsa i a les diferents tribunes referent als mètodes que cadascú té per rebutjar o acceptar una llei.

I ja està, acabo. No els hi puc agrair de cap manera i vull repetir el que he dit al final: a mi em sembla -i

ho veurem amb el temps, per desgràcia- que el que perd no és aquest grup parlamentari, que ja està preparat, sinó que el que perdrà serà aquell boci de país d'allà dalt.

Una última cosa: "La proliferació de textos", -deia la Sra. Marsol. En primer lloc és veritat que aquí ja hi ha una pila de textos que entre ells de moment no es contradueixen; de moment es complementen. El que nosaltres proposàvem és d'elevat *inclús* els decrets del Govern, que això... bé, ningú no ens podrà dir que estigui mal fet perquè, és clar, si no ens haguessin agradat aquells decrets *inclús* un error topogràfic que hi ha entre el mapa i la descripció també l'hem elevat a rang de llei. Mirin si som seguidors fidels del que ens diu aquest Govern que hi ha un error que hem vist després, però ja estava elevat a rang de proposició de llei.

Per tant el que fem és això d'una banda, i per l'altra miri... ja ho acabarem això.

Tant de bo poguéssim fer, no cinquanta sinó vuit-centes lleis especials per vuit-cents territoris a Andorra. La desgràcia, em sembla, és que quan haguem acabat amb el Madriu no sé si quedarà gaire paisatge cultural per regular.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Casals, per la seva intervenció.

Pel CDA + Segle XXI?

Pel Grup Parlamentari Liberal? Sra. Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Casals, jo li asseguro que nosaltres hem donat moltes voltes a aquesta Proposició de llei que vostès han presentat. Érem molt conscients del que estàvem analitzant; som molt conscients que la Vall del Madriu s'ha de protegir; estem plenament d'acord amb el fons del que diu; en l'únic que discrepem és en la forma i, nosaltres, de cap manera pel fet que siguem catorze volem imposar aquí el nostre criteri. Nosaltres exposem el que considerem que existeix avui.

Nosaltres entenem que la Llei del patrimoni cultural -que existeix- protegeix suficientment la Vall. Però, amb la diferència del que dèiem abans, vostè diu: "La llei no protegeix suficientment"... No, la Llei no, la Llei dóna els instruments, dóna la possibilitat que els quatre comuns facin el pla de gestió. Nosaltres entenem que de la manera que ho preveu la Llei dóna molta més llibertat als comuns per fer-ho i que

aquests són els veritables propietaris d'aquell territori. Els dóna molta més llibertat una llei a mida... els encaixa més. Nosaltres creiem que aquest pla de gestió pot contemplar les finances, pot contemplar si volen un consorci, pot contemplar la manera de gestionar-ho, com s'ha d'administrar, permet determinar l'accessibilitat, els drets i les obligacions dels propietaris privats -que els tenen, i sabem que hi són, i se'ls hi han de donar-, ha de garantir l'exercici de les competències dels comuns sobre els territoris, sobre l'urbanisme perquè aquests comuns, -com ja van demostrar una vegada, es van posar d'acord per demanar-ho-, doncs, nosaltres pensem que també poden posar-se d'acord mitjançant aquest pla de gestió per regular totes aquestes coses i protegir la Vall del Madriu, i no cal que nosaltres, des del Consell, els hi marquem exactament en quins punts s'han de basar per fer-ho. Jo crec que la Llei els dóna aquest marge i estic convençuda que ells són capaços -perquè ens ho han demostrat moltes vegades- de fer-ho, i aquí preveure totes aquestes possibilitats per protegir aquesta Vall.

És a dir, que nosaltres amb diferència estem d'acord en el fons: s'ha de protegir la Vall, però pensem que amb els instruments que hi ha a la Llei actual la permeten protegir. De cap manera volem defugir del debat entrant una nova proposició de llei aquí per debatre-la. Nosaltres entenem que la Llei actual ja ho fa i que la Proposició que presenten els socialdemòcrates, doncs, no aporta res de nou. Ara, com ja he dit abans si es constata que els comuns no arriben a poder trobar una solució per fer aquest pla en benefici de tots, doncs, nosaltres ja hem dit que estem disposats a parlar-ne i a proposar les modificacions que calguin a la Llei, o potser tornar a plantejar si serà necessari. Però nosaltres, ara per ara, amb els mecanismes que existeixen ja han de ser vàlids per protegir aquesta Vall i per a les valls que sigui necessari.

Continuem mantenint que no creiem necessari, pel moment i pels fets que han passat fins avui, votar o entrar a analitzar una altra llei.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sra. Marsol, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Francesc Casals pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sense cap ànim d'intentar convèncer a ningú -perquè veig que ja està clar-, però voldria fer-me entendre, Sra. Marsol.

Insisteixo en què tot això que em diu que s'haurà de legislar, cau sota el pes d'una Llei del patrimoni cultural? Per favor... Està fora de tota lògica!

Què els comuns ho faran?... Home, jo prefereixo que les normes, quan no hi són, les faci el Consell General. Abans el seu company parlava -i amb tota la raó del món- de la separació de poders, i jo prefereixo que les normes les faci el Consell General. En va fer una sobre patrimoni cultural -no insistiré gaire més-, però, l'aplicarem en un lloc on hi ha moltes altres coses per ordenar que tenen poc o res a veure amb el patrimoni cultural.

És això el que vull que enteneu. I, la prova és, insisteixo, que la nostra Proposició de llei, tot el que, -no vostès, sinó nosaltres que també la vam votar-, vam fer en matèria de protecció del patrimoni en aquella Llei i el que s'ha fet després per part del Govern, per decret, hi és en aquella Proposició de llei. És que l'aspecte de la protecció del patrimoni, concretament dels edificis de la paret no el toquem, està com la majoria lliberal vol que sigui i tal com nosaltres també, -quan vam votar la Llei-, volíem que fos. El que estem dient, -insisteixo i acabo-, és que la Vall del Madriu independentment de tots els greuges que ara s'han aixecat de les competències, independentment i particularment, a la meva parròquia és normal que la gent se senti, -doncs, ara se li escapa de les mans el seu territori, les competències són el seu territori-, és normal que tingui aquesta sensació que potser d'altra manera evitariem que la tingués. Però, el que jo vull resumir en la meva intervenció és que hi ha moltes altres coses a la Vall del Madriu que no són patrimoni cultural, i que per no esperar a què arribi aquest dia que vostè diu en què hi haurà més conflictes, si previnguéssim, -que per això hi som-, estalviaríem un paquet de conflictes.

I aquí acabo, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Casals, per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sra. Marsol pel Grup Liberal.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo estic segura i m'agradaria que no s'arribés a aquests conflictes. Jo continuo estant convençuda i el Grup Parlamentari Liberal també que la Llei del patrimoni cultural que avui tenim, que és una llei genèrica, permet i dona els mecanismes perquè es pugui aplicar amb detall a la Vall del Madriu. I allà són els comuns, -que jo crec que són completament capaços i són els que tenen potser més interès per protegir aquesta Vall, perquè així ho han demostrat i ens ho han fet veure amb totes les seves intervencions-, són els que han de fer aquest pla de gestió, i aquest pla de gestió pot preveure totes les especificitats d'aquesta Vall. D'això n'estem plenament convençuts.

El Govern ha marcat uns mínims urbanístics, que també els marcaven vostès en la seva Proposició de llei, i a partir d'aquí els comuns tenen la capacitat de maniobra i tenen moltes possibilitats per poder fer un pla de gestió adaptat a aquella Vall i protegir-la. Amb això jo crec que... bé, són dos punts de vista diferents però, nosaltres pensem que una llei general és millor, sobretot quan dona els instruments perquè els comuns afectats facin el pla de gestió i allà prevegin totes les possibilitats que pot tenir aquesta zona específica del Madriu que penso que tots ens la sentim tant nostra.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. Marsol.

Alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap altra intervenció, procediríem a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

13 sí, 14 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat no es pren en consideració la Proposició de llei i es declara closa la seva tramitació.

Continuem amb l'ordre del dia establert.

10. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació puntual de la Llei d'arrendaments de finques urbanes.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 33/2006, del 23 d'agost, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Amb el Projecte de modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes del 30 de juny de 1999 es cerca clarificar l'esperit i el fons del text tenint en compte que la Llei ja diferencia els arrendaments d'habitatges en dos grans blocs: d'una banda els habitatges destinats a residència habitual i permanent que és l'article 5, i per d'altra banda els

habitatges destinats a arrendament no habitual i no permanent que són l'article 49 complementat per l'article 50.

A la lectura d'aquesta Llei veiem que l'apartat dels habitatges que no estan destinats a ser una residència habitual i permanent quedaven desglossats, segons aquesta Llei, en dos apartats: d'una banda el que es considerava residències de vacances -que és l'article 50: és el que parla de totes les residències que tinguin una ocupació de menys de tres mesos-, i d'altra banda totes les residències que estaven ocupades durant més de tres mesos, i aquests dos articles es regien per les normes de contractes segons l'article 7. Llavors, a partir d'aquí la idea va ser de fer aquesta modificació de la Llei per clarificar. M'explico?

D'una banda els habitatges destinats a residència habitual i permanent -això no es canvia, és l'article 5- i vol dir que aquests tipus d'arrendaments només poden tenir una durada mínima de cinc anys.

Pel que fa als habitatges destinats a residències secundàries queden desglossats en dos parts: d'una banda tot el que regia l'article 49 amb la modificació, que són: "Tots els habitatges de residència de vacances poden tenir una durada pactada -segons l'article 7- si són més de tres mesos, de tres mesos fins a cinc anys", i "Tots els arrendaments que siguin objecte d'arrendament d'ús exclusiu de vacances, és a dir, per menys de tres mesos, aleshores hauran de regir-se segons l'article 50 i segons la Llei d'allotjaments turístics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra d'Habitatge.

Per part dels grups parlamentaris alguna intervenció?

Pel CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Bé, una mica en la primera part és tornar a redactar una mica el que acaba de dir la Sra. ministra.

En la vigent Llei d'arrendaments de finques urbanes destinades a habitatge, s'estableix en el seu article 49 que els arrendaments d'habitatges que no serveixin per residència habitual i permanent es regeixin per les normes del contracte d'arrendament en general al qual es refereix el títol II de la Llei podent ser, doncs, atorgats els contractes per un mínim lliurement pactat o amb caràcter indefinit.

Per la seva banda, l'article 50 de la mateixa Llei considera arrendaments d'habitatge per a vacances

els contractes en què es cedeix l'ús d'un habitatge amb mobiliari per temps no superior a tres mesos.

Doncs bé, el fet que l'avui vigent redactat de l'article 49 no estableixi un termini en relació amb l'arrendament d'habitatges que no serveixen de residència habitual i permanent, conduïa a una poca clara separació en relació als supòsits regulats en l'article 50.

Amb la modificació que es proposa, ambdós preceptes quedaran clarament delimitats ja que l'article 49 modificat estableix un termini mínim de tres mesos per tal de poder procedir a l'arrendament d'un habitatge que no serveixi de residència habitual i permanent.

Amb aquesta modificació el conjunt de la normativa sobre arrendaments guanya coherència separant-se clarament la regulació de l'arrendament dels habitatges de segona residència de la dels apartaments turístics sense que a partir d'ara hi pugui haver cap possible confusió d'arribada del termini i durada del contracte.

En definitiva, amb aquesta mesura es contribueix a ordenar de manera més racional la normativa d'arrendaments i es contribueix a augmentar la seguretat jurídica dels usuaris millorant la imatge de seriositat de l'oferta turística del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. Font, per la seva intervenció.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

Sr. Alain Bernat, per part del Grup Parlamentari Liberal, teniu la paraula.

Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari Liberal considerem necessari el Projecte de Llei de modificació puntual de la Llei d'arrendaments de finques urbanes.

Aquest Projecte de Llei de modificació de l'article 49 de la Llei d'arrendaments es refereix a l'arrendament d'habitatges que no serveixin com a residència habitual i permanent. S'havia de modificar per clarificar la situació dels contractes d'arrendament que es troben en un termini superior a tres mesos, on ja no es consideren arrendament d'habitatges per vacances previstos en la Llei en l'article 50, i inferior a cinc anys previstos al títol II de la Llei que no quedaven contemplats de manera explícita.

Amb la modificació d'aquest article creiem que quedarà reflectida la situació d'aquells contractes

d'arrendaments d'habitatges que s'utilitzin com a segona residència.

Per aquest motiu el Grup Liberal donarà suport a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Bernat, per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, acabades les intervencions, si no hi ha objecció, proposaria l'aprovació per assentiment del Projecte de llei.

Doncs, queda aprovat.

11. Designació del president i dels dos membres del Tribunal de Comptes.

S'ha presentat una única candidatura sobre la qual no s'ha formulat cap objecció i ha estat proclamada per la Sindicatura i publicada en el Butlletí número 45/2006 del 26 d'octubre.

Sr. secretari de torn si sou tan amable de llegir el nom dels candidats.

El Sr. Robert Call:

President: Sr. Carles Santacreu Coma.

Membre: Sr. Francesc d'Assís Pons Tomàs.

Membre: Sr. Carles de Unzueta Rullán.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, atès que si només hi ha una única candidatura que ha estat presentada pel conjunt dels grups parlamentaris, sobre la qual no s'han formulat objeccions, proposaria que l'elecció es faci de manera conjunta -dels tres candidats.

Doncs, entenent això, i si no hi ha cap objecció també proposaria doncs, declarar designats per unanimitat els candidats presentats en els llocs a proveir.

Doncs, queden designats.

12. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

Abans de començar amb el debat, doncs, proposaria si a ses senyories els anés bé, doncs, de procedir al debat conjunt dels punts 12, 13 i 14 que corresponen als projectes de llei de la modificació de la Llei 17, 18 i 19 de l'ISI, l'IPI i L'IAC.

Sí? Doncs, si no hi ha cap objecció procediríem al debat conjuntament d'aquests tres punts.

Considerant que els informes de la comissió han estat publicats en el Butlletí número 39/2006 del 5 d'octubre i que el Sr. Jordi Jordana Rossell ha estat nomenat ponent dels tres projectes, té la paraula per exposar els informes.

Perdó... Sr. Jordi Jordana.

(Se sent riure)

El Sr. Jordi Jordana:

He d'entendre que les ponències es fan conjuntament totes?

El Sr. síndic general:

Sí, es faria conjuntament tot i en el moment de la votació demanarem també si es procedeix per la seva votació conjunta.

El Sr. Jordi Jordana:

Bé, d'acord. Gràcies Sr. síndic.

El passat 11 de setembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent dels tres projectes: del Projecte 17/2004, 18/2004 i 19/2004 d'aquests impostos -que no repetiré perquè ja sabem quins són.

Llavors, en relació amb la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 19 i el 29 de setembre, i el 2 d'octubre del 2006 va analitzar el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei de l'ISI s'hi van presentar un total de tretze esmenes, de les quals cinc han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, cinc més han estat presentades pel Grup Parlamentari CDA + SXXI i tres han estat presentades per part del Grup Parlamentari Liberal.

De les esmenes presentades: una esmena s'ha aprovat per unanimitat, dos esmenes s'han aprovat per majoria, sis esmenes s'han transaccionat per unanimitat, una esmena no ha estat aprovada i tres esmenes han estat retirades.

En relació amb la Llei 18/2004: impost indirecte sobre la producció interna, la Comissió Legislativa es

va reunir el 19 i el 29 de setembre, i el 2 d'octubre també i va analitzar aquest Projecte. A aquest Projecte de llei s'hi van presentar un total de tres esmenes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

D'aquestes esmenes presentades: una esmena s'ha aprovat per unanimitat, una altra esmena s'ha transaccionat per unanimitat i una altra ha estat retirada.

I, finalment pel que respecta a la Llei 19/2004 de l'impost indirecte sobre les activitats comercials, doncs, també es van analitzar en aquestes mateixes reunions del 19 i el 29 de setembre, i del 2 d'octubre del 2006 i a aquesta Llei es van presentar un total de dos esmenes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata de les quals una es va transaccionar per unanimitat i una altra es va retirar.

I del resultat de les votacions que he dit i de les esmenes, es desprenen els informes de la comissió aprovats per unanimitat el text dels quals sotmeto avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Jordi Jordana, per la seva intervenció.

Passaríem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Ja vam comentar, en el debat de les esmenes a la totalitat presentades als projectes de llei, que ara analitzem per a la seva aprovació definitiva, que Andorra estava en preprocés d'adaptació a l'aplicació dels impostos indirectes.

Un procés que, cal recordar-ho, es presenta en un moment econòmic delicat al que cal afegir, per si tot plegat fos poc, la discussió sobre les anomenades lleis econòmiques entre les quals destaca el Projecte de llei d'inversions estrangeres. Són, certament, moltes paelles al foc.

En un àmbit general volem ara recordar que el model de desenvolupament tributari indirecte encaixa plenament amb el que tenim establert en el nostre programa electoral.

Així volem esmentar la proposta de resolució que vam plantejar en el darrer debat sobre l'orientació política del Govern celebrat en aquesta Cambra.

Amb aquesta iniciativa vam demanar al Govern que iniciés els tràmits necessaris i els treballs tècnics pertinents per tal de presentar durant la present legislatura un projecte de llei que incorporés un text refós tipus IVA dels diferents impostos indirectes.

Dit això, volem ara remarcar que ens agradaria que s'avancés al més ràpidament possible cap a l'esmentat model i que es superessin d'una vegada per totes aquests processos d'implantació dels impostos indirectes massa ple de dubtes, intermitències i rectificacions.

En un àmbit ja més concret, centrant-nos en les modificacions concretes dels projectes de llei dels impostos indirectes, ens cal ara esmentar que en el debat de la totalitat dels projectes de llei, que ara tornem a examinar, ens vam abstenir considerant que era delicat modificar les regles del joc de l'aplicació de l'ISI durant el procés d'adaptació al nou model fiscal. Preveia que estàvem d'acord amb molts dels canvis que proposava el Govern en els projectes de modificació.

Això no obstant, després d'haver discutit en la comissió legislativa les diferents esmenes proposades per tots els grups parlamentaris i després d'haver assolit, segons el criteri del CDA + Segle XXI, un nivell raonable i satisfactori de consens, hem optat per votar favorablement l'adopció dels més amunt esmentats projectes de llei.

Pensem que amb les modificacions efectuades dels textos legals millorem significativament.

Així doncs, pensem que amb la seva futura aplicació es farà un bon servei als empresaris i ciutadans del país. Això explica el sentit positiu del nostre vot.

Volem remarcar un parell d'aspectes del nou redactat en els que queda reflectida la importància de les millores efectuades. Ambdós aspectes tenen a veure amb el règim d'excepcions de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

En primer lloc, en relació amb l'arrendament d'edificis no només queda establerta l'exempció per habitatges sinó que aquesta es fa extensiva als locals comercials o industrials, als despatxos professionals i als aparcaments; en segon lloc, en l'àmbit de la sanitat queda establert el següent règim d'exempcions: per un costat queden exempts de l'impost les prestacions de serveis hospitalaris o l'assistència sanitària, i d'altra banda, també queden situats dins l'exempció els actes d'assistència realitzats pels professionals de la salut que estiguin reemborsats o siguin reemborsables totalment o parcialment per la CASS.

Com es veu, amb l'expansió de les exempcions en aquests dos casos concrets, s'ha volgut treure pressió fiscal a sectors tan importants com són per un costat, el comerç i l'activitat empresarial en general, i per l'altre costat els serveis sanitaris.

Volem reiterar la nostra voluntat que les reformes fiscals siguin assimilables i el menys traumàtiques possibles per a l'obligat tributari. És en aquest esperit que hem treballat en el si de la comissió legislativa, i és en aquest esperit que votem afirmativament als projectes de llei referits.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Ara, ens disposem a votar les modificacions respectives a les lleis de l'IPI, l'ISI i l'IAC -al final m'ho he après.

Totes elles van ser votades al novembre de l'any 2004 amb el vot contrari del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

En la seva aprovació ja es preveia que la seva aplicació real no es faria fins al cap de dos anys, o sigui al gener del 2006. Durant aquest període de dos anys també estava previst que el Govern tenia de fer una tasca encaminada en dos sentits: per una banda, tenia de fer pedagogia prop dels futurs obligats tributaris a fi i efecte de minvar els efectes traumàtics de la posta en aplicació de la Llei; i per altra banda, tenia de desplegar reglaments i concretar criteris, procediments i comportaments per aplicar de forma ordenada i coherent aquestes tres lleis recaptatòries.

Res no va estar fet. Unes eleccions enmig d'aquest procés més la inoperància del Govern van, fins i tot, portar a la societat andorrana a pensar de forma generalitzada que aquestes lleis no s'aplicarien mai. Tot el país estava convençut que es faria una refosa d'aquestes tres lleis afegint-hi la de l'IMI i que passarien directament a un IVA generalitzat amb criteris d'aplicació que no calia inventar, doncs, els del nostre entorn europeu ja estaven suficientment rodats.

Res més lluny de la realitat a finals del 2005, amb grans dosis d'improvisació i de precipitació, l'actual ministre de Finances decreta l'aplicació imminent de les tres lleis, és a dir, al gener del 2006.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata davant de tal forma de procedir eleva a aquesta Cambra en diferents i repetides ocasions les incongruències d'aquestes aplicacions, els efectes perversos de les mateixes, i com a exemple podríem citar: l'augment del cost de la vida dels nostres conciutadans, la institucionalització del benefici fiscal que va ser objecte de debat en aquesta Cambra per a molts empresaris d'aquest país, i altres que no cal recordar per no estendre'm massa.

Fent un acte de molt poca rendibilitat política arribem, la gent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, fins i tot a demanar una moratòria de sis mesos en l'aplicació d'aquestes lleis que no havíem votat per recuperar aquells dos anys d'inoperància del Govern, que he mencionat anteriorment, i poder fer d'aquesta manera una aplicació més correcta de les mateixes.

La majoria d'aquesta Cambra no va veure amb bons ulls aquesta Proposta, la va desestimar i, al contrari, va encoratjar al seu ministre de Finances a llençar-se a la plaça.

Resultats de l'operació: el 18 d'abril del 2006, és a dir, quatre mesos més tard... primera cornada i cap a la infermeria... Entren a tràmit tres modificacions de llei que justament avui ens disposem a votar.

En el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost -i de forma ja una mica més seriosa per no enderir-me en el tema de la infermeria per no tornar a caure en el tòpic- el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, com no pot ser d'altra manera, ha col·laborat decididament a millorar substancialment aquestes modificacions de llei. Les nostres aportacions han estat, al nostre entendre, importants per millorar uns projectes de llei que s'emmarquen dins un model fiscal que no compartim en absolut.

Degut a l'exposat i en coherència al treball parlamentari que hem efectuat, ens abstindrem en aquesta votació i no votarem en contra d'unes lleis que són injustes, mal adaptades i que pegen d'un model fiscal que no és el nostre i que rebutgem.

I ja, per acabar, quantes modificacions més seran necessàries per transformar l'IMI, l'ISI, l'IPI i l'IAC en un estàndard europeu com és el de la TVA o de l'IVA. I ara sí, amb un to més distés i tornant al símil anterior, quantes cornades més haurà de patir el ministre de Finances per abolir la festa nacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Font, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jaume Serra té la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria començar la meua intervenció primer, agraïnt al Grup Socialdemòcrata el seu exposat perquè, per si no ha estat palès abastament al llarg de les sessions que hi han hagut en aquesta seu, jo crec que els historiadors d'història econòmica agrairan, -quan puguin consultar el llibre de sessions-, doncs, l'evolució que hi ha hagut del sistema fiscal andorrà, jo crec que en part, gràcies a vostès, Sr. Font, i li agraeixo, si és que s'escau, pels historiadors que vindran.

De tota manera avui malgrat es tracti d'això no estem fent un debat sobre les lleis de l'ISI i de l'IMI, sinó sobre unes modificacions d'aquesta Llei.

De totes maneres gràcies per la part que em toca.

Ja s'ha dit aquí i ja vam debatre en el seu moment, quan es va fer l'esmena a la totalitat, als diferents projectes de llei que no repetiré -són els 17/2004, 18/2004 i 19/2004-, i ja vam considerar oportunes en aquell moment les modificacions que se'ns proposaven.

També aquí vull reprendre i contestar una miqueta al conseller el Sr. Tarrado quan diu que ja tenim les paelles al foc, doncs, comparteixo amb vostè la seva opinió, però en aquest cas, ja tenim el plat cuinat perquè en aquest cas les lleis són vigents i l'única cosa que farem en aquest cas, i fent servir el seu símil, és afegir o treure una miqueta de sal al plat que ja hem cuinat.

Comparteixo també amb vostè la voluntat i la intenció que crec que ja es va debatre en aquesta Cambra en el moment del debat d'orientació política quan es va considerar escaient per una part d'aquesta Cambra, que s'havia de tendir cap a un IVA generalitzat, i en aquest tema li vull donar la raó com ja vam fer en el seu moment.

Anant una miqueta al fons de la qüestió, i ja ho vam dir en el seu moment, nosaltres considerem que aquestes modificacions de les lleis són encertades perquè fan més entenedora la consideració de prestació de serveis quan aquest no és un element rellevant en una operació comercial. Creiem que és bo que no es consideri com a servei afegit quan aquest servei representi un percentatge reduït del preu total de venda. Si bé s'ha de reconèixer que hem suprimit la menció d'autoserveis a tercers ja que l'expressió, un cop analitzada via exemples en comissió, no es va considerar oportuna -i en aquest cas vull agrair també al Sr. Alay la riquesa dels seus

exemples en comissió que ens van fer canviar d'opinió.

Segon, i en certa manera, també la millora amb el sistema d'estimació simplificant declaracions -i això ja ho vam fer-, i també la millora en alguns aspectes en l'estimació directa. En altres paraules, les modificacions de caràcter tècnic que milloren, al nostre entendre, el text normatiu.

Per altra banda, també considerem oportunes i ens alegrem de les modificacions que s'incorporen al Projecte de llei i que modificaran la normativa vigent afegint noves exempcions: en particular i de forma especial en l'arrendament de locals comercials i terrenys destinats a l'activitat agrícola i ramadera.

Amb l'entrada en vigor d'aquestes lleis que avui votem arreglem, en certa forma, l'increment de cost que han sofert per l'aplicació de la norma vigent als establiments comercials del Principat -com ha dit ben bé el company Sr. Tarrado-, i en certa manera compartim el neguit de part d'un teixit comercial andorrà que ha vist que no podia traslladar aquest impost indirecte via preus i que ha sofert una pèrdua de rendibilitat.

Com molt bé vostès saben, els clients són molt difícils de guanyar i molt fàcil de perdre'ls. Qualsevol comerciant davant de la directiva client /rendibilitat a curt termini s'estima més els clients que la rendibilitat a curt termini, ja que al cap i a la fi els clients són la única possibilitat de rendibilitat.

Vull felicitar al Govern per proposar aquesta modificació i a tots vostès, als que l'han votat i als que s'abstenen, per permetre que avui formi part del nostre ordenament jurídic.

Una reflexió similar val pels terrenys dedicats a l'agricultura i la ramaderia: activitats ingrates i feixugues i que cada cop tenen menys adeptes -si em permeten l'expressió. Només falta que els hi posem mes difícil amb càrregues fiscals afegides.

Per acabar, vull també esmentar la modificació a la normativa que incorpora el Projecte que avui votarem, i que al nostre entendre és molt important: em refereixo a l'exempció del pagament de l'impost a les prestacions sanitàries quan aquestes tinguin el caràcter de reembossable, almenys parcialment, per la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Creiem que millorem força la norma actual.

Senyors, pel que he exposat avui, el Grup Parlamentari Liberal votarà favorablement les propostes presentades.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sr. Serra, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern voldria agrair a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost pel treball fet amb les modificacions que vam entrar a tràmit parlamentari, el treball que s'ha fet de millora amb totes aquestes modificacions a l'articulat i, voldria també deixar palès, el treball que s'està fent per poder anar cap a un impost generalitzat indirecte, i prova d'això és que hem entrat també -es va entrar- un Projecte de llei per la Llei de comptabilitat, pas previ ineludible per poder arribar a un impost generalitzat indirecte tipus IVA.

Quant al Sr. Font, només li voldria dir que gràcies per la seva consideració i la seva preocupació per la meua salut i, dir-li que des del Govern i des del ministeri estem disposats a rebre totes aquelles cornades que siguin necessàries perquè l'administrat es pugui beneficiar de modificacions com la que ha tingut lloc i que s'està avui discutint.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. ministre, per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, voldria puntualitzar un petit punt quan s'ha referit a mi el vicepresident del Grup Parlamentari Liberal i està dirigit una mica en general al Grup Parlamentari Liberal.

Jo, per tornar al símil de les paelles al foc, els hi voldria donar un consell, i és que: procurin que no se'ls hi cremin les paelles al foc per un bé de tots.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata alguna altra intervenció?

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, demanaria als assistents si procedim a la votació de les tres propostes conjuntament?

Doncs, Sr. secretari general, si sou tan amable procediríem a la votació de les tres propostes.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

16 sí, 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé doncs, a la vista dels resultats queden aprovats els tres texts referits.

15. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995.

L'informe de la Comissió fou publicat en el Butlletí número 41/2006, del 12 d'octubre.

Exposa l'informe el Sr. Ricard de Haro nomenat ponent de la comissió.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 15 de maig, la Comissió Legislativa d'Interior, em va nomenar ponent de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions celebrades els dies 15 i 29 de maig, 12 de juny, 25 de setembre i 4 d'octubre del 2006 ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes presentades a aquesta.

A la Proposició de llei s'hi han presentat un total de nou esmenes, de les quals: quatre esmenes han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i cinc han estat presentades per part del Grup Parlamentari Liberal.

De les esmenes presentades: una esmena s'ha aprovat per unanimitat, cinc esmenes s'han transaccionat i aprovat per unanimitat, dos esmenes han estat retirades, i una esmena no ha estat aprovada.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text de la qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Així mateix, vist que s'ha constatat un error de transcripció en la redacció original de la Proposició de llei, la comissió acordà per unanimitat modificar el redactat de l'article 6 de la mateixa, substituint, en el darrer paràgraf, la lletra f) inicial per la lletra e).

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Ricard de Haro, per la seva intervenció.

Doncs, acabada la mateixa i havent-se formulat una reserva d'esmena, segons el que disposa l'article 101.2 del Reglament procedirem, en primer lloc, al debat i votació de l'article objecte de la reserva d'esmena.

Finalitzarem amb el debat de la votació d'aquelles parts del text que no han estat objecte de la reserva d'esmena.

La reserva d'esmena fa referència al que correspon a l'esmena 7 que es refereix a l'article 4 de la Proposició de llei.

Intervé per defensar la reserva d'esmena el Sr. Francesc Rodríguez Rossa.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

En el moment de defensar la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, vam exposar que la iniciativa responia a la voluntat d'equiparar al màxim els drets dels fills biològics i dels adoptats pel que fa a l'accés a la nacionalitat andorrana.

Tanmateix, presa en consideració en el decurs de la tramitació posterior, es van presentar diferents esmenes que incidien en altres aspectes de la Llei. Una d'aquestes, presentada pel nostre grup parlamentari, proposava afegir un nou article a la Proposició de llei per modificar les condicions d'accés a la nacionalitat per naturalització en el cas dels infants fills de parens estrangers nascuts fora d'Andorra però escolaritzats al Principat.

La modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat que va tenir lloc ara fa dos anys, va establir per a aquests infants la possibilitat d'adquirir la nacionalitat andorrana en unes condicions més favorables que per a les persones que es trobaven en la mateixa situació però no havien cursat la totalitat de l'escolaritat obligatòria a Andorra.

Concretament s'hi fixava que eren suficients deu anys de residència per poder demanar la naturalització.

La nostra Proposta, que queda detallada en l'esmena presentada, manté aquest termini de deu anys però no exigeix la condició d'haver finalitzat l'escolaritat obligatòria, ja que pensem que el fet d'estar cursant a Andorra els estudis obligatoris des de l'inici d'aquests, és suficient per poder fer la demanda de naturalització.

Aquests infants no nascuts a Andorra però que hi resideixen des de baixa edat, en tot cas des d'abans dels sis anys, no hauran conegut des de l'edat de raó cap altra realitat que l'andorrana. Per tant, pensem que aquest fet és determinant perquè puguin obtenir, si ho demanen i compleixen els altres requisits fixats per la Llei, la naturalització al cap de deu anys de

residència permanent tenint en compte, evidentment, que tota l'escolaritat obligatòria fins el moment de fer la demanda l'hauran cursat a Andorra en centres educatius que integren en el seu currículum escolar les matèries específiques de formació andorrana.

La presentació d'aquesta Proposta va ser motivada, doncs, per la voluntat d'afavorir en el temps -mitjançant la possibilitat de demanar l'accés a la nacionalitat andorrana-, la integració d'uns ciutadans que conservaran un bagatge ben minso, per no dir inexistent, de la realitat del seu país de naixement.

Avui, vist que la majoria de la comissió no va considerar oportú tenir-la en compte, la portem davant el Ple de la Cambra tot demanant que sigui presa en consideració i que, per tant, s'aprovi.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Francesc Rodríguez, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Doncs, pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, el Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Des de CDA + Segle XXI no som partidaris de modificar els plantejaments que la Llei 10/2004 estableix en matèria de naturalització.

Nosaltres considerem que l'apartat II, de l'article 11 de la Llei qualificada de la nacionalitat, tal com ha quedat redactat després de la modificació que es va fer a la Llei del 10/2004 en el seu article 5, estableix -segons el nostre punt de vista- un plantejament força coherent.

En aquests preceptes es regula l'adquisició de la nacionalitat andorrana per naturalització després d'acreditar la tinença de la residència principal i permanent al Principat durant els deu anys que precedeixen la presentació de la demanda, i haver cursat íntegrament l'escolaritat obligatòria exceptuant els cursos que no s'imparteixin a Andorra en centres educatius del Principat que integrin en el seu currículum escolar totes les matèries específiques de formació andorrana.

La Llei del 2004 estableix amb bon criteri el supòsit de naturalització amb deu anys de residència en el cas d'haver aconseguit íntegrament l'escolaritat obligatòria a Andorra, fet que comporta pel

sol·licitant de la nacionalitat haver cursat totes les matèries específiques de formació andorrana.

La reserva d'esmena plantejada pel Grup Socialdemòcrata planteja un supòsit de naturalització amb deu anys de residència sense la necessitat que l'anterior requisit es compleixi íntegrament.

Des del CDA + Segle XXI no compartim aquest plantejament i, per aquests motius, votarem en contra de l'esmena reservada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Joan Albert Farré.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com molt bé ha exposat el company Sr. Rodríguez, el debat d'aquesta reserva d'esmena plantejada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, afecta a totes aquelles persones residents al Principat d'Andorra que hagin nascut a l'estranger i que hagin, o estiguin cursant l'escolaritat obligatòria a Andorra.

En aquest sentit, la Llei 10/2004 de 27 de maig qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, rebaixava a vint anys el termini de residència al Principat d'Andorra per adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització i també, alhora, introduïa entre d'altres coses, una rebaixa significativa de l'esmentat període a deu anys per a tots aquells joves nascuts a l'estranger que haguessin cursat l'escolaritat obligatòria al Principat d'Andorra.

L'acceptació de l'esmena proposada pel Partit Socialdemòcrata comporta fer prevaler els deu anys de residència per davant de l'acabament o no de l'escolarització obligatòria.

Entenem que l'escola i la formació és un dels principals elements d'integració d'un jove a una comunitat. La missió de l'escola és formar ciutadans participatius, responsables i plenament integrats a la societat en la qual viuen. Tenint en compte l'estructura educativa plural del nostre país i l'elevat nombre d'immigrants que acollim, els programes tant de l'escola andorrana com de la formació andorrana recullen aquesta dimensió i participació social, i identitat, per desenvolupar les capacitats dels infants i els joves escolaritzats en els centres educatius del país.

L'adquisició per part d'un jove de la formació abans esmentada, entenem que prou mereix una rebaixa a la meitat dels anys de residència per adquirir la

nacionalitat, perquè entenem que en aquestes edats la formació i la integració del jove al nostre país és suficientment important.

Acceptar la seva reserva d'esmena implicaria, al nostre entendre, barrejar el criteri de la residència amb el de l'ensenyança com a criteris d'adquisició de la nacionalitat andorrana, i el resultat entenem que seria poc coherent i que podria resultar fins i tot confús i imprecís.

El manteniment del text original creiem que justifica millor la rebaixa a deu anys del termini de residència i alhora valoritza la formació impartida als nostres centres educatius, formació que molts alumnes, de ben segur, es podran prendre ben seriosament si saben que una vegada aconclerta els hi serveix també per obtenir una rebaixa del cinquanta per cent en el termini de residència per adquirir la nacionalitat.

És en base a aquests criteris que el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra d'aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, quant a l'exposat del president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI no hi ha res a dir, ha expressat la seva opinió però no ha aportat altres arguments que els que diuen que ja els hi està bé com està... doncs, em sembla bé.

Quant al Sr. conseller del Grup Parlamentari Liberal he de dir que, sobretot, no estic d'acord amb l'última part del seu exposat. Nosaltres no anteposem els anys de residència per davant de l'escolarització, en absolut. Nosaltres pensem que en aquesta edat la reflexió que vostè ha fet en l'últim terme: "Estudiar més perquè així em donaran la nacionalitat"... A veure, és una edat en la qual no es pensa en aquestes coses, és una edat en la que sobretot es pensa en jugar i en altres activitats d'aquest tipus.

Només constatar que malauradament no tindrà el suport necessari per poder ser acceptada i, bé, tornarem a proposar-ho en una altra ocasió. De moment, lamentar-ho perquè nosaltres pensem que aquests infants la majoria de les vegades, com he dit, al principi no han conegut cap més realitat que

l'andorrana i que, l'escola, pel fet d'haver cursat des de l'inici aquesta escolarització a Andorra amb els coneguts programes -abans en dèiem: "d'andorranització" i ara en diem: "de formació andorrana"-, són suficients com perquè a partir dels deu anys, en el cas més extrem -més aviat s'atansaria als quinze o setze, que és l'edat en què poden fer-ho ara-, puguin demanar aquesta naturalització. Sempre, torno a dir, ho haurien de demanar i haurien de complir tots els altres requisits.

Res més. Ho lamento i una altra vegada serà.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Francesc Rodríguez.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. Joan Albert Farré pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, jo el que li puc dir al respecte és que, en realitat, més que un canvi a la pràctica el que comporta l'acceptació de l'esmena o no, -i en aquest sentit és en el sentit amb què he redactat la meva exposició- és que el que sí s'ha de tenir en compte per fer aquesta rebaixa tan significativa com a criteri per adquirir la nacionalitat: més que el criteri de la residència o el criteri que la justifica, és el criteri d'haver cursat l'escolaritat obligatòria.

Nosaltres entenem que la formació i l'escolaritat d'un jove és aquella part, doncs, la màxima entrega que l'Estat fa als joves perquè assoleixin els nivells d'integració volguts, i la manera, doncs, que tot això tingui una justificació dins de la Llei. Precisament, és mantenir aquest text original perquè d'aquesta manera, doncs, d'alguna manera valorem més l'educació impartida als nostres centres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció proposaria, doncs, passar a la votació de l'esmena, entenent que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
M. I. Sra. Eva García Pastor : No
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : No
M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si voleu fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

11 sí, 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuariem, doncs, amb el debat i votació de la reserva d'esmena de totes aquelles altres parts que no han estat objecte de reserva.

Faríem ara les intervencions, si és que n'hi ha, per part dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Volem recordar que el nostre vot va ser favorable a la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada, -que ara examinem-, de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del 5 d'octubre del 1995.

Com ja es va comentar en la sessió del Consell General dedicada a la presa en consideració, la Llei qualificada de la nacionalitat de 1995 i la de modificació de la mateixa del 2004 van oferir la possibilitat d'adquirir la nacionalitat andorrana a l'infant adoptat en adopció plena per part d'una persona de nacionalitat andorrana, Llei del 1995, i d'equiparar la situació dels fills adoptius de persones estrangeres residents a Andorra amb la dels fills biològics tant respecte a la possibilitat d'adquirir la nacionalitat andorrana com en relació als terminis per a confirmar la Llei del 2004.

La Proposició de llei que ara examinem per votar de forma definitiva, permet millorar els plantejaments de les lleis anteriorment esmentades per tal d'equiparar al màxim els drets dels fills biològics i dels adoptats, tant de pare o de mare nascuts a Andorra, com de pare o mare estrangers residents a Andorra.

Tot reconeixent l'infant adoptat que es trobi en una d'aquestes situacions l'adquisició de la nacionalitat andorrana des del moment en què sigui efectiva l'adopció.

Aquest és, com ja vam dir, un plantejament correcte encaminat a fer efectiu, en relació amb la nacionalitat el principi d'igualtat establert en la Constitució.

D'altra banda, ens plau constatar que el tràmit d'esmenes sembla que ha estat fructífer ja que hi ha hagut un nombre elevat d'esmenes transaccionades o aprovades per unanimitat.

Per tot plegat només ens queda explicitar el nostre vot favorable a l'esmentada Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Fa una estona he dit que en el moment de defensar la presa en consideració de la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, vam exposar que la iniciativa del Grup Parlamentari Socialdemòcrata responia a la voluntat d'equiparar al màxim els drets dels fills biològics i dels adoptats pel que fa a l'accés a la nacionalitat andorrana. Penso que, en aquest sentit, el resultat assolit en el treball en comissió, mitjançant l'anàlisi de les esmenes presentades, és molt satisfactori.

Amb el redactat de la Llei que avui es proposa aprovar s'ha arribat a establir una equiparació pràcticament total entre els infants biològics i els adoptats, ja siguin nascuts a Andorra o a l'estranger, tenint sempre en compte la situació personal dels pares. Així mateix, la introducció en el redactat final d'una clàusula relativa als drets adquirits per terceres persones -en base a la nacionalitat aparent de l'infant abans del moment de l'adopció- també ha permès establir el reconeixement de la nacionalitat andorrana d'origen en alguns casos que d'altra manera no hauria estat possible. Finalment, s'ha assolit la voluntat de facilitar els tràmits per a l'adquisició de la nacionalitat andorrana per part dels infants adoptats nascuts a l'estranger.

Per acabar aquest breu exposat, volem expressar la nostra satisfacció perquè amb l'aprovació d'aquesta Llei assolirem una fita, que és doble, en el camí de la consolidació de la comunitat ciutadana d'Andorra: primer, l'equiparació dels drets dels infants biològics i dels adoptats, i també la facilitació de l'accés a la nacionalitat andorrana en funció del lloc de residència o de la nacionalitat dels pares.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Rodríguez, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Farré té la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata que avui es debat en aquesta Cambra amb l'objectiu de millorar el procés d'adquisició de la nacionalitat andorrana dels infants adoptats, reconeixent-los l'adquisició de la nacionalitat andorrana des del moment en què es fa efectiva l'adopció, va ser ja ben rebuda tant pel Grup Parlamentari Liberal com pel Govern.

No obstant això, també va ésser enunciat en aquesta Cambra pel Grup Parlamentari Liberal que considerava oportú presentar-hi esmenes per tal de garantir al màxim la igualtat dels infants de filiació biològica i adoptiva a l'hora d'adquirir la nacionalitat andorrana permetent que, fins i tot, poguessin arribar a adquirir la nacionalitat andorrana d'origen, i a l'ensens acabar de millorar i retocar altres apartats de la Llei amb la finalitat de perfeccionar el seu articulat.

Val a dir que la Comissió Legislativa d'Interior ha esmerçat molts esforços en l'elaboració i en el debat d'aquesta Proposició de Llei, essent el seu resultat fruit de profundes reflexions en aspectes força tècnics que en un primer moment no van resultar del tot evidents, però és que la Llei qualificada de la nacionalitat és la peça clau que reflexa la nostra identitat nacional, la que estableix el vincle d'entrada a la nostra comunitat i, per tant, mereix la nostra plena atenció i els nostres esforços per obtenir al màxim un resultat fruit del consens, que pugui perdurar en el temps amb independència dels canvis polítics que hi puguin haver.

Així doncs, com no podia ser d'una altra manera el Grup Parlamentari Liberal, valora molt positivament el present Projecte de Llei, que introdueix millores a la Llei i, més concretament, al procés d'adquisició de la nacionalitat andorrana dels fills adoptats i que respon millor a les necessitats de les famílies que es trobin en processos d'adopció.

És per tots aquests motius que el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Farré, per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció i escoltades les mateixes proposaria l'aprovació per assentiment de totes les parts que no han estat objecte de la reserva d'esmena?

Bé, si no hi ha cap objecció, doncs, queda aprovada per assentiment la Proposició de Llei.

Sí, per explicació de vot, Sr. Rodríguez, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Com que el Reglament ho preveu, doncs, el que voldria exposar és el nostre vot afirmatiu malgrat la reserva que hem fet que per a nosaltres era important i no ha estat acceptada, perquè anava en el sentit de reduir els anys necessaris per poder..., -malgrat hem mantingut els anys en la proposta concreta conscientment-, reduir el temps necessari per poder obtenir la nacionalitat per naturalització.

Nosaltres, vostès saben que sempre hem defensat aquesta reducció com a necessària. Hem presentat alguna iniciativa al respecte. En aquest moment vam considerar que no era oportú vist que el que volíem defensar era una altra cosa molt concreta que no tenia res a veure amb els terminis, però no renunciem a presentar molt aviat, doncs, una iniciativa al respecte i com que el tema que hem tractat hi feia referència, per això he volgut que quedés clar amb aquesta explicació de vot.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva explicació de vot.

Doncs, ara sí, continuariem amb l'ordre del dia previst passant al punt número 16, i últim d'aquest ordre del dia.

16. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament.

L'informe de la Comissió fou publicat en el Butlletí número 41/2006, del 12 d'octubre.

Exposa l'informe el Sr. Carles Verdager Pujantell nomenat ponent de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Verdager:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 25 de setembre, la Comissió Legislativa d'Interior, em va nomenar ponent del Projecte de Llei del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de la reunió celebrada el 9 d'octubre del 2006 ha analitzat el Projecte de Llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de Llei s'hi han presentat un total de nou esmenes, totes elles presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: cinc esmenes s'han aprovat per unanimitat; tres esmenes han estat retirades; i una esmena no ha estat aprovada.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Així mateix, es va constatar que en el redactat del tercer paràgraf de l'exposició de motius del Projecte de Llei hi figura la menció: "*El procediment s'inicia per petició d'ordre judicial de pagament, que es presenta a la Batllia juntament amb els documents que donen suport a la reclamació, i que es transmet al deutor perquè en un termini de quinze dies hàbils pugui manifestar la seva posició en relació amb la reclamació efectuada*".

Per coherència a les esmenes 1 i 3 que van ser aprovades per unanimitat es va acordar la modificació d'aquest paràgraf de l'exposició de motius en el sentit de substituir la paraula "quinze" per "tretze". Per un error de transcripció aquesta modificació no figurava en l'informe de la comissió publicat al Butlletí del Consell General. Per tant, caldrà tenir en compte aquest fet en el moment de fer la publicació definitiva de la Llei, si avui és aprovada.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Verdager, per la seva intervenció.

Per part dels grups parlamentaris?

Sra. Lurdes Font pel CDA + Segle XXI.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament estableix, com el seu nom indica, un procediment judicial pel qual el creditor d'un deute dinerari pot obtenir ràpidament l'execució del deute pendent que eviti haver d'acudir necessàriament a un judici declaratiu sempre llarg en el temps i més costós per a les parts i per a l'Administració de justícia.

Amb aquest procediment s'afavoreix per un costat, la tutela judicial efectiva del dret del creditor; i per l'altre costat, s'intenta descongestionar l'activitat dels tribunals tractant d'evitar determinats judicis declaratius ocasionats per reclamacions sobre deutes dineraris.

El procediment executiu que el Projecte de Llei estableix fa que el creditor tingui accés directe a la

via executiva en els casos en què el deutor no mostri cap oposició al deute.

Així doncs, si el deutor paga el deute o consigna la quantitat demanada a favor del creditor ja no ha de tenir lloc el subsegüent judici declaratiu.

Aquest és un procediment que es fa servir amb èxit en determinats països del nostre entorn cultural i geogràfic i que ha permès en aquests països i en certa mesura agilitar la justícia, flexibilitzant-la i fer-la més propera al ciutadà.

Esperem que l'entrada en vigor d'aquesta Llei que avui aprofitem contribueixi també a fer avançar el funcionament de la justícia andorrana amb l'acompliment d'aquests objectius.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. Font.

El Sr. Francesc Rodríguez pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, m'estalviaré la primera part que havia preparat de la meva intervenció perquè ha estat degudament exposada, pràcticament literalment per la consellera, i continuaré dient que, malgrat el format de la tramitació prevista, els drets del presumpte deutor estan garantits en tot moment, i el simple fet de fer oposició raonada a les pretensions del creditor atura el procediment. Per la seva part, aquest darrer pot presentar, des del moment en què el deutor fa oposició, la demanda per iniciar els tràmits del procediment declaratiu que correspongui.

La possibilitat de millorar el redactat de la Llei ens va portar a presentar diferents esmenes a l'articulat, com ja s'ha dit. Malgrat no haver estat acceptada la nostra proposta destinada a limitar l'accés a les dades del lloc de treball del deutor, pensem que el text final donarà resposta de forma suficient i efectiva a les inquietuds que van portar a la seva tramitació. Per això manifesto el suport del Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de Llei del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament que avui se sotmet a examen i aprovació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Francesc Rodríguez.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jordi Jordana. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Bé, després que hagi parlat la Sra. Lurdes Font, jo podria eliminar la primera part, i havent parlat el Sr. Rodríguez ja puc eliminar la segona perquè gairebé és tot igual.

Bé, només puc fer que subscriure el que acaben de dir els meus companys, i només dir que s'ha de precisar que aquest text realment va ser també millorat en comissió per la feina que vam fer i l'acceptació de gairebé totes les esmenes, em sembla... bé, menys una.

Res més, només subscriure el que han dit, i que el Grup Parlamentari Liberal també celebra aquesta iniciativa que va venir del Govern, i creu que aquest procediment serà útil per completar aquests mitjans processals que avui dia tenim, descongestionar la justícia i ajudar els creditors a què puguin cobrar més ràpidament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Acabades les intervencions i a la vista de les mateixes, proposaria, si no hi ha cap objecció, l'aprovació per assentiment del Projecte de Llei.

Doncs, queda aprovat el Projecte de Llei.

Abans d'aixecar la sessió vull desitjar-vos un bon cap de setmana i tots aquells que hagin decidit fer vacances, aprofitant aquestes festes escolars, doncs que també tinguin unes bones vacances.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877